CAMBIUM MAGAZINE

2024-2025

ONTDEK ONS ONDERWIJS

ONTDEK HOE LEERLINGEN EN MEDEWERKERS TALENTEN ONTWIKKELEN EN INZETTEN

Cambium College

ALGEMENE INFORMATIE

Cambium College is een toegankelijke, openbare school voor voortgezet onderwijs, waar maatwerk en talentontwikkeling centraal staan. In een veilige en stimulerende omgeving krijgen leerlingen de ruimte om hun unieke talenten te ontdekken en ontwikkelen, zodat ze zich optimaal kunnen voorbereiden op hun vervolgopleiding en toekomst.

Locatie Buys Ballot

Courtine 2 - 5301DH Zaltbommel
telefoon 0418 512500

Brugklassen
theoretische leerweg (vmbo-tl)
havo
vwo

Uniek

Coach: iedere leerling heeft een eigen coach. Deze helpt bij persoonlijke leerdoelen en zelfontwikkeling.

Flexrooster: naast vaste vaklessen zijn er flexmomenten. Zo is er ruimte voor maatwerk en persoonlijke groei. Daarnaast kunnen leerlingen kiezen voor sport, art, MuziekPlus of Cambridge Engels.

Laptop: iedere leerling leert met een laptop en met boeken.

Loopbaan en Project: vmbo-tl leerlingen leren met echte opdrachten uit het bedrijfsleven.

Technasium: havo en vwo leerlingen kunnen kiezen voor bètawetenschappen en techniek en leren met echte opdrachten uit het bedrijfsleven.

Extra ondersteuning: soms is er extra ondersteuning nodig, ons ondersteuningsbureau adviseert over de juiste aanpak. Voor brugklassers die opzien tegen de overstap naar het VO is er een VIP-traject.

Ondersteuningscoördinator
Marion van Aalst, m.v.aalst@cambiumcollege.nl

Brugklascoördinator
Ilona Heimans en Valerie van den Hoek
l.heimans@cambiumcollege.nl,
v.v.d.hoek@cambiumcollege.nl - 0418-512500

Locatie De Waard

Oude Bosscheweg 2 - 5301LA Zaltbommel
telefoon 0418 512408

Brugklassen
basisberoepsgerichte leerweg (vmbo-bb)
kaderberoepsgerichte leerweg (vmbo-kb)

Uniek

Mentor: iedere klas heeft een eigen mentor. Deze helpt de klas bij persoonlijke leerdoelen en zelfontwikkeling.

Talentroute: iedere leerling kiest vier keer een keuzevak. Bijvoorbeeld theater, robots en drones, koken, zelfverdediging, junior Techlab.

Profielen:

- Economie en ondernemen
- Bouw, wonen en interieur
- Media, vormgeving en ICT
- Produceren, installeren en energie
- Zorg en welzijn

Extra ondersteuning: Soms is er extra ondersteuning nodig, ons ondersteuningsbureau adviseert over de juiste aanpak. Voor brugklassers die opzien tegen de overstap naar het VO is er een VIP-traject.

Ondersteuningscoördinator
Frederike Walraven, f.walraven@cambiumcollege.nl
0418-512408 of 06-5728 6803

Brugklascoördinator
Tom Hanekamp
t.hanekamp@cambiumcollege.nl – 0418-512408

Directie
Liesbeth Augustijn, rector-bestuurder
Jan Kielestein, conrector bedrijfsvoering
Luuk van Bussel, conrector vmbo
Koen Evers, conrector havo – vwo
www.cambiumcollege.nl info@cambiumcollege.nl

Ouderraad en leerlingenraad
Meer informatie over deze actieve raden zijn te vinden op de website.

Beste lezers,

Met veel trots presenteer ik jullie dit nieuwe magazine van het Cambium College, waarin we een kijkje geven in de dynamische wereld van onze school. Of u nu een huidige ouder bent, nieuwe ouder, collega, oud-collega, of een van de bedrijven waar we mee samenwerken – dit magazine is voor u. Het toont hoe we ons inzetten om iedere leerling optimaal voor te bereiden op de toekomst, met aandacht voor persoonlijke begeleiding, innovatie en samenwerking.

Het Cambium College is een school in beweging, waar we samen met ouders, leerlingen en partners uit de regio werken aan een veilige en inspirerende leeromgeving. Dit magazine biedt een mooi overzicht van onze initiatieven en ontwikkelingen, en ik hoop dat het bijdraagt aan een nog sterkere verbondenheid binnen onze gemeenschap.

Ik wil van deze gelegenheid gebruikmaken om Gerrit Groeneveld hartelijk te bedanken voor zijn waardevolle bijdrage aan zijn laatste magazine. Zijn betrokkenheid en enthousiasme hebben ervoor gezorgd dat ons verhaal op een fijne manier wordt verteld.

Ik wens jullie veel plezier bij het lezen en verheug me op de samenwerking en de mooie toekomst die voor ons ligt. Wil je reageren op een artikel of heb je een vraag of suggestie? Mail me en we maken een afspraak voor een kop koffie!

Met vriendelijke groet,

Liesbeth Augustijn
rector – bestuurder Cambium College
l.augustijn@cambiumcollege.nl

INHOUD

4 Die eerste dagen, het blijft spannend
6 ‘Samen’, daar zit de kracht
8 Grote stap, op veel manieren
10 Zorgen voor de zachte landing
12 Mentale kracht van een ‘klein’ meisje
14 Onlosmakelijk verbonden met lezen
16 Volg de talentroute op De Waard
18 Een ‘bouwmens’ voor het onderwijs
20 Leren ‘van-binnenuit’
22 Beeldcoaching; een positieve verrijking
24 Loopbaan & Project
26 Burgerschap is meebewegen met onze leerlingen
28 Vrijheid, democratie, respect, ze denken er echt over na
30 Van boomschorsje naar borstel
32 De Waard leverancier van Rolex-specialist
34 De verbinders op het Cambium
36 Heb je een vraag?
38 Essentiële rol op de achtergrond
40 Ontmoet momenten

VAN DE VERTROUWDE BASISSCHOOL NAAR HET CAMBIUM COLLEGE

Het blijft hoe dan ook spannend, zo'n eerste kennismaking met je nieuwe school. Andere vriendjes, vriendinnetjes. Van de 'oudste' op je bassischool naar een brugklasser op het Cambium College. We doen er alles aan om het de eerstejaars comfortabel te maken. Docenten en onderwijsondersteunend personeel realiseren zich maar al te goed dat het voor de ene leerling makkelijker is dan voor de ander. Sommigen hebben net wat extra aandacht nodig. Al is het maar bij 'kleine kwesties' zoals het terugvinden van je fiets op het grote 'parkeerterrein'.

DIE EERSTE DAGEN, HET BLIJFT SPANNEND

De nieuwe brugklassers krijgen al voor de zomervakantie de gelegenheid elkaar, de school en hun mentor of coach te leren kennen. De praktijk wijst uit dat ze op deze manier al iets vertrouwder aan hun eerste schooldag beginnen. Ze kennen het gebouw, de spelregels, hebben al met hun mentor of coach gesproken en eerste prangende vragen zijn vaak al beantwoord.

Op deze pagina's een compilatie van die eerste kennismaking op de beide locaties van het Cambium College, De Waard en Buys Ballot.

“We moeten het samen doen. Goed onderwijs kun je alleen waarmaken als je de connectie zoekt. Met ouders, leerlingen, personeel, basisscholen. Rector Liesbeth Augustijn sluit haar ogen bepaald niet voor de uitdagingen van deze tijd. “Een prachtige school met kansen die we samen moeten zien te benutten. Maar wat je als school uiteindelijk kunt, valt of staat met de ‘gezamenlijke aanpak’.”

Rector Liesbeth Augustijn gelooft in gelijkwaardigheid

‘SAMEN’, DAAR ZIT DE KRACHT

Liesbeth Augustijn begon in de zomer van 2023 aan haar baan als rector-bestuurder van het Cambium College. Het open karakter van de school waar iedereen welkom is, het brede aanbod en de gemoedelijke mentaliteit spraken en spreken haar aan. “Ik trof een school in beweging aan. Dat heeft voor mij zeker bijgedragen aan mijn besluit om hier te solliciteren. Een mooi gebied, een diverse leerlingpopulatie, een mentaliteit van ‘doe maar gewoon’, een fijn team van docenten en ondersteunend personeel, een school waar leerlingen zichzelf kunnen zijn. Vandaaruit met z’n allen kijken of we de school voor iedereen zo fijn mogelijk én toekomstbestendig kunnen maken.”

“Wat daarbij heel erg helpt is dat de ondersteunende diensten binnen onze organisatie zo goed op orde zijn. Ik denk bijvoorbeeld aan onze afdelingen HRM, facilitaire zaken en financiën. Weliswaar rollen op de achtergrond maar voor de rust is het enorm belangrijk dat deze club goed draait. In het belang van iedereen. Zeker wat dat betreft kwam ik hier in een gespreid bedje.”

Met elkaar

Gelijke kansen in de meest brede zin van het woord zijn voor Liesbeth Augustijn een belangrijk gegeven. Binnen het onderwijs, maar ook in breder perspectief. Toen de rector-bestuurder aan het einde van het schooljaar 23/24 aanwezig was bij het examengala was er wel een beetje een dubbel gevoel. Ze zag leerlingen die kosten nog moeite hadden gespaard om origineel voor de dag te komen. “Ik realiseerde me dat niet iedereen in die omstandigheid verkeert. Dure kleren of een bijzondere auto huren, is niet voor iedereen weggelegd. Als we daar nou eens iets aan konden doen. En ik zie dat niet alleen als een opdracht voor de school. Nee, met elkaar. Hulp van de Rotary bijvoorbeeld, een handreiking uit de samenleving. Als je dit soort dingen voor elkaar krijgt, dan levert dat voor iedereen ook iets op. Leerlingen, ouders, personeel.”

Uitdagingen voldoende dus. “Zeker, AI bijvoorbeeld. Ik sta er - zoals velen - gezond kritisch in. Het is de kunst om de kansen te benutten en realistisch te zijn over de keerzijden. Belangrijk om te weten wanneer en hoe je het gebruikt. Maar ontkennen dat dit fenomeen een grote rol in onze samenleving speelt, is zinloos. Je ziet dat een aantal docenten zich al bezighoudt met deze ontwikkeling. Het is geen vak op zich en nog wat afhankelijk van min of meer toevallige kennis en interesse bij docenten, maar het is wel de toekomst. Voor leerlingen ook een beetje een modern spiekbriefje. Met weinig moeite een maximaal resultaat behalen. De voordelen van AI zullen we de komende jaren moeten zien in te bedden in de manier waarop we ons onderwijs verzorgen. Een uitdaging, zeker.”

Veilige school

Liesbeth Augustijn is ervan overtuigd dat het Cambium College in verhouding een veilige school is. In een tijd waarin vooral op grootstedelijke scholen steeds meer geweldsincidenten plaatsvinden is dat een vaststelling die ze koestert. “En we doen er alles aan om dat zo te houden, te verbeteren zelfs.”

Als link met sociale veiligheid in pauzes en daarnaast met het creëren van focus in de les kijkt ze met een meer dan goed gevoel terug op het besluit om de telefoon uit de school te bannen. “Helemaal weg uit de school, klopt natuurlijk niet. Want de telefoon zit vaak onder in de tas, of in de kontzak verstopt. Maar het gebruik in de school staan we niet toe. En we merkten meteen het verschil. Leerlingen praten weer ‘gewoon’ met elkaar. Verrassend hoe snel ze accepteerden dat een telefoon in de school niet meer mag. Het is voor de sfeer enorm positief en draagt bij aan de gemeenschapszin.

Of het ook echt invloed heeft op leerresultaten weten we nog niet. In ieder geval is er meer rust. Al zie je wel het aantal laptops in de aula tijdens de pauze toenemen. En niet onbelangrijk: het risico op pesten via de telefoontjes neemt af. Wat er buiten de school gebeurt dat weten we natuurlijk niet. Maar met dit resultaat zijn we al erg blij.”

Stem van de leerling

Naast samenwerken en veiligheid creëren en goed eigentijds onderwijs vormgeven, staat uiteraard voorop het tot ontplooiing laten komen van de talenten van leerlingen.
“Ook in dit opzicht zullen de uitdagingen voor de toekomst alleen maar groter zijn. Je zou kunnen zeggen dat er voor iedereen wat te kiezen moet zijn en blijven. Om daarin balans te vinden hebben we zeker onze leerlingen ook nodig. De stem van die leerling zal zwaarder gaan wegen. De leerlingparticipatie staat nog maar in de kinderschoenen, maar gaat in de toekomst zeker een grotere rol spelen. Ook hier weer samen met ouders. Je kunt het amper genoeg benadrukken. We hebben elkaar nodig om ons onderwijs overeind te houden en te verbeteren. Je ogen openhouden voor veranderingen in de samenleving dus. Heel concreet in onze school zie je dat bijvoorbeeld door onze overstap naar Microsoft 365. De wereld om ons heen gebruikt dat meer en meer en wij haken daarop in.”

Brugklassers Menno, Tom en Hanne kijken terug op hun eerste jaar Cambium

GROTE STAP, OP VEEL MANIEREN

Hanne, Tom en Menno kijken elkaar eens aan. Op een van de laatste dagen van het schooljaar blikken ze terug op hun periode als brugklasser. In de zomer van 2023 liepen ze wat schuchter het schoolgebouw aan de Courtine binnen. Inmiddels zijn ze helemaal thuis op het Cambium College.

Volmondig beamen ze alle drie dat de manier waarop de conciërges hun door die eerste weken hebben geloodst ‘erg fijn’ is geweest. Zo vertelt Menno dat hij meteen al op een van die eerste dagen wat kwijt was. “Ik was mijn fietssleuteltje kwijt en bovendien bleek de binnenband van mijn fiets eruit te liggen. Nou, dan weet je het echt even niet meer. De paniek slaat dan wel een beetje toe. Je voelt je niet heel gemakkelijk in een omgeving die nog bijna helemaal vreemd voor je is.”

“Toen was er ineens een conciërge voor mij. Of hij het allemaal zelf heeft geregeld weet ik niet, maar een kwartiertje later kon ik weer op mijn fiets stappen. Ik snap nu, een jaar verder, zo goed dat dit soort dingen voor nieuwe brugklassers erg belangrijk zijn. Als je het idee hebt dat de school je nooit aan je lot overlaat, dan gaan een hoop dingen een stuk gemakkelijker.

Nieuwe vriendjes

En dan Hanne, zelfbewust, weet wat ze wil. Maar ook wat ze niet wil. Meewerken aan een interview voor het Cambium prima, maar op de foto toch maar niet. Ook met vrienden en vriendinnen is ze voorzichtig met het uitwisselen van foto’s. Want ja, in deze tijd kan een foto zomaar onbedoeld een eigen leven gaan leiden op het internet.”

Hanne vertelt dat het voor haar die eerste weken in de brugklas erg belangrijk is geweest dat ze contacten legde met medeleerlingen. “Want je verliest een hoop vriendjes en vriendinnetjes van de basisschool uit het oog. Dat is wel logisch natuurlijk, maar je moet zorgen dat je in de nieuwe situatie elkaar helpt. Daarom vond ik ook het ‘kamp’ aan het begin van het schooljaar erg fijn. Je leerde daar de rest van je klas en leerlingen uit andere klassen op een andere manier kennen. Maar ook samenwerken en elkaar helpen.”

Geen mobieltjes

Ze weet zich van het kamp in Sint-Michielsgestel maar al te goed te herinneren dat de begeleidende docenten min of meer van het ene op het andere moment besloten dat er die dagen geen rol was weggelegd voor de mobieltjes. In de ochtend veilig opbergen in een afsluitbare kast en pas in de avond weer tevoorschijn. “We vonden dat maar heel even vervelend en je merkte al na tien minuten dat we meer met elkaar gingen praten, van alles ondernemen. Binnen een half uur wisten we niet beter meer en was de sfeer prima. Een paar minuten eerder zaten we nog op een muurtje naast elkaar over en weer te appen; even later waren we lol aan het maken, elkaar aanduwen op de schommel of voetballen.”

Beter samenwerken

Tom heeft vergelijkbare herinneringen aan het kamp. “Voor mij was het ook heel belangrijk dat we elkaar op een ander manier leerden kennen. En wat ik erg fijn vond was de sportieve kant van het kamp. Ik hou erg veel van sport en dat kon daar volop. Je merkt dat je door sport beter gaat samenwerken en rekening houdt met elkaar. Volgens mij is dat kamp daar ook voor bedoeld. Het is een soort van teambuilding zeg maar.”

> Vertrouw erop dat de conciërges je beste vrienden zijn
> Menno

Menno heeft voor alle nieuwe brugklassers een tip. Eigenlijk twee. “Maar de eerste heb ik al verteld, vertrouw erop dat de conciërges je beste vrienden zijn. Maar wat ook heel belangrijk is, is dat je een goede start maakt. Ik heb het echt over de cijfers. Je kunt beter vanaf de eerste dag goed je best doen. Dat geeft rust. Als je eerste cijfer een drie of een vier is omdat je de toets hebt onderschat of zo, dan moet je dat maar weer op zien te halen. Dat is niet fijn. Terwijl een zeven of een acht je al een soort van buffer geeft voor de komende periode. Ik heb dat op die manier gedaan en daar heb ik veel plezier van gehad. En eigenlijk nog steeds. Want ik weet zeker dat ik daardoor met meer plezier elke dag naar school ben gegaan; ik kijk met een heel fijn gevoel terug op het eerste jaar hier op het Cambium.”

Docenten

En over de docenten op het Cambium College… Daar zijn Hanne, Tom en Menno erg over te spreken. Hoewel ze allemaal hun eigen voorkeuren hebben. Alledrie hebben ze op de een of andere manier wel iets met geschiedenis. Ze vinden het fijn als ze voor een vak een docent hebben die mooi en boeiend kan vertellen en de geschiedenis, de kennis van het verleden, op die manier aantrekkelijk kan maken.
Al heeft Tom toch echt een uitgesproken voorkeur voor sport. “Zeker, daar wil ik na het Cambium iets mee gaan doen. Wat weet ik nog niet. Maar dat hoeft nu ook nog niet. Er is nog tijd genoeg om daarover na te denken.”

Ingang

Hebben de brugklassers dan niets te klagen? Jawel hoor. Hoewel ze het willen begrijpen vinden ze het wel lastig dat de ingang van het gebouw is verschoven naar de achterkant. Waarom is dat lastig dan? “Nou ja, we willen weleens wat halen bij de supermarkt aan de overkant. En nu hebben we zeker vijf minuten extra nodig om heen en weer te lopen. Dat gaat allemaal van je pauze af. Maar goed, we begrijpen dat de school het allemaal te druk vond met fietsen en geloop aan de voorkant. En het was even wennen, we doen er niet moeilijk meer over.”

Menno (links) en Tom in de aula van het Cambium College

Brugklascoördinatoren Tom Hanekamp en Ilona Heimans

ZORGEN VOOR DE ZACHTE LANDING

Ook voor Tom Hanekamp en Ilona Heimans is het een uitdaging. De twee brugklascoördinatoren zien uit naar de komst van de nieuwe lichting brugklassers. Ze realiseren zich maar al te goed dat de spanning bij de eerstejaars soms groot kan zijn. Hun eerste taak: zorgen voor een zachte landing op onze school.

Zeker in die eerste weken vraagt het hun volle aandacht. Voor Ilona is de uitdaging extra groot. Dit jaar is voor haar het eerste jaar als brugklascoördinator. Ze vervangt brugklascoördinator Valerie van den Hoek, die zwangerschapsverlof heeft. Ilona is al vijf jaar kunstdocent aan het Cambium College en heeft van meet af aan een fijne klik met de onderbouwleerlingen. “Erg mooi dat ik dit werk op school kan gaan doen. Die eerste periode voor de nieuwe brugklassers is van enorm belang. Voor iedereen. Als dat goed gaat, is dat een ontzettend waardevolle investering voor de komende jaren. Leerlingen moeten zich op hun gemak voelen, weten wat de regels zijn, hoe we hier met elkaar omgaan. En vooral ook dat ze weten waar ze moeten zijn bij vragen.”
“We overdrijven het niet, maar we staan hier met z’n allen wel in de ‘hulpstand’. De overgang voor een twaalfjarige van de veilige basisschool naar de middelbare school is ingrijpend, dat mag je nooit onderschatten. De ene leerling is de andere niet. Dus het is de kunst je aandacht daar in te zetten waar die nodig is.”

Duo-klassendocenten

Het is overigens niet zo dat Tom en Ilona zich elke dag hoofdzakelijk bezighouden met het directe contact met de leerlingen. Hun aandacht gaat vooral uit naar het scheppen van een zodanige omgeving waarbij docenten en mentoren/coaches hun leerlingen optimaal kunnen begeleiden. Ook op dat gebied blijft de school zich vernieuwen. Een van de meest in het oog springende ‘koerswijzigingen’ in het schooljaar 24/25 is het zogenaamde duo-klassendocenten in de onderbouw op locatie Buys Ballot.

Ilona: “We hebben vanaf het nieuwe jaar steeds duo’s die de klassen en leerlingen begeleiden. Dat zijn de klassendocent en een coach. Die coach is een collega uit het docententeam. Samen verzorgen zij het mentorschap. In grote lijnen kan je zeggen dat de klassendocent er vooral is voor de schoolse vaardigheden, het functioneren binnen de groep. De coach heeft het met de leerlingen met name over welbevinden, het stellen van doelen en het maken van een plan hiervoor. Dat lijkt allemaal wat vroeg, maar je kunt daar niet snel genoeg mee beginnen. De mogelijkheden onder de aandacht brengen zonder dat ze meteen definitieve keuzes moeten maken.”

De leerling profiteert

Een groot voordeel van het duo-mentoraat is volgens Ilona ook dat je altijd met tweeën bent om te overleggen. “We hebben gemerkt dat docenten dat prettig vinden. Altijd iemand die bereikbaar is om te overleggen en ervaringen uit te wisselen. En uiteindelijk profiteert de leerling daar natuurlijk van. Dat is waar we het voor doen.”

Op De Waard houden ze het voorlopig bij het ‘oude’. Ze hebben de voorbije jaren een goed-werkende en stabiele modus gevonden in het begeleiden van de brugklassers. Het idee dat leerlingen vrijwel meteen aan meerdere richtingen kunnen snuffelen zonder dat ze meteen aan één keuze vastzitten, is volgens Tom van het grootste belang.

“We werken in de onderbouw inmiddels twee jaar met wat we noemen talentroutes. Leerlingen kunnen een aantal keren per jaar keuzes maken. Werken in de keuken bijvoorbeeld, sporten of juist iets creatiefs. Leerlingen zitten bij ons dan wel in een vaste groep. Maar naast de reguliere vakken valt er op allerlei momenten echt iets te kiezen. Dat is ook een beetje het motto van onze school.”

Niet los van elkaar

Ilona en Tom weten hoe belangrijk het is om goed contact te hebben met hun leerlingen. Ze staan altijd open voor hun vragen en stimuleren leerlingen ook om op ontdekkingsreis te gaan. Tom: “Deze ontdekkingsreis begint al in groep 7 met de speurtocht op onze beide locaties. Leerlingen uit de bovenbouw helpen trouwens ook mee. Zo leer je meteen al andere leerlingen kennen.”

Meer volwassen

Tom gaf tot voor kort op De Waard het vak Mens en Maatschappij. “Een combinatie van geschiedenis, aardrijkskunde en economie. Noem het wereld-oriëntatie. Ik heb ook de bevoegdheid om Nederlands te geven. De functie van brugklas-coördinator is misschien wat minder persoonlijk als het over leerlingen gaat. Je staat dichter bij basis-schooldocenten. Maar gelukkig sta ik ook nog voor de klas. Ik wil ze iets bijbrengen, iets leren. Niet alleen vakinhoudelijk over geschiedenis of onze taal, maar ze ook geleidelijk iets meer volwassen maken. Een brugklas en een eindexamenklas is een wereld van verschil. Leuk om te zien welke stappen ze maken.”
Tom en Ilona zijn het wel eens over hun visie en aanpak. Belangrijk om als (jonge) docent met je tijd mee te gaan, zeggen ze. “We denken niet dat leerlingen tegenwoordig lastiger zijn, maar de omstandigheden veranderen. Leerlingen praten nu bijvoorbeeld makkelijker over hun gevoel. Je bouwt een band met ze op. Er gebeuren dingen op school of thuis. Leerlingen hebben hun dag soms niet. Dat overkomt iedereen wel eens.”

Individu

Beiden hechten er enorm aan dat nieuwe leerlingen het gevoel hebben dat de school hen ziet als individu. “Je mag en kan keuzes maken en talenten ontwikkelen. Het Cambium College is weliswaar een grote school in De Bommelerwaard, maar we zoeken altijd naar de beste oplossing voor de individuele leerling. Je probeert uit te zoeken hoe je de leerling het beste vooruit kunt helpen. Dat beeld willen we tijdens onze presentaties op de basisscholen overdragen. En we denken dat we daar tot op heden wel in slagen.”

Je mag en kan keuzes maken en talenten ontwikkelen.
Ilona en Tom

Karatekampioen An Mei

MENTALE KRACHT VAN EEN ‘KLEIN’ MEISJE

An Mei in haar element.

Hoe kom je nou - een jaar en een paar maanden oud – van een arme Chinese provincie naar het Bommelerwaardse Aalst? Het antwoord is niet moeilijk. Het was dé manier van Mariska en Patrick om hun kinderwens in vervulling te laten gaan. An Mei is een kind met bijzondere talenten. Op het Cambium hadden ze aanvankelijk twijfels of ze haar wel konden bieden wat ze nodig heeft. Nu zeggen ze: “hadden we maar 100 An Mei’s.”

An Mei heeft haar plekje bij haar ouders Mariska en Patrick in Aalst helemaal gevonden. Samen met hond en kat vormen ze een harmonieus gezin. Met Aalst zelf heeft ze niet zoveel. Ze woont er en reist dagelijks op en neer naar het Cambium College, locatie De Waard. Veel tijd om Aalst te verkennen heeft ze ook niet. Bijna elke dag staat - naast school - in het teken van haar grote passie, de karate-sport. Niet de reguliere variant. Nee, de wereldwijd beoefende variant voor mensen met een handicap.

Maar An Mei voelt zich bepaald niet gehandicapt. Liever heeft ze het over een beperking, een aangeboren beperking. De kern is een zeer zeldzame huidaandoening die zich uit in allerlei fysieke ongemakken. Waar An Mei het meest last van heeft, is van beperkt zicht. Ze ziet alleen maar vaag, wel contouren. Maar onvoldoende scherp om bijvoorbeeld gelaatsuitdrukkingen van anderen te kunnen interpreteren.

IJzeren concentratie

Maar horen daarentegen doet ze als de beste. Haar oren vervangen voor een deel haar achterblijvende gezichtsvermogen. En ze heeft een ijzeren concentratie-talent. En laat dat nou heerlijk van pas komen bij de karate-sport. An Mei kan oneindig genieten van deze mooie sport. Vooral de mentale kant, de subtiele techniek, sterk in je schoenen staan, en je optimaal kunnen concentreren, spreken haar aan.

En je mag rustig vaststellen dat die kwaliteiten haar van pas komen. An Mei is - meestal - de vrolijkheid zelve. Ze straalt een optimisme uit, maar haar omgeving voelt wel dat er ‘iets’ met haar is. Dat heeft waarschijnlijk vooral te maken met het gegeven dat ze lastig oogcontact kan maken. Op het Cambium College heeft ze daar geen last van.

Ze stelt voorop: “Het Cambium is een heel fijne school, met allemaal mensen die me begrijpen en helpen.”

Sportpenning

De sportprestaties van An Mei zijn niet onopgemerkt gebleven in de samenleving. Vorig jaar kreeg ze uit handen van de toenmalige burgemeester Pieter van Maaren en wethouder Kees Zondag de sportpenning van de gemeente Zaltbommel. De directe aanleiding voor de uitreiking van deze penning was de titel wereldkampioen bij de jeugd op het hoogste niveau van het para-karate. Voor haar ouders en trainer was de uitreiking op het stadskantoor een voorlopig hoogtepunt in de carrière van An Mei. Want nu staat al vrijwel zeker vast dat ze, zodra ze zestien jaar oud is, aanschuift bij de nationale selectie die de wereld afreist in de jacht op allerlei internationale titels. Haar ouders staan helemaal achter het idee van hun dochter en steunen haar optimaal waar ze maar kunnen. Dat blijkt ook uit de bovenverdieping van hun woning in Aalst. Die is helemaal ingericht voor de sport van An Mei. Dagelijks is ze er een of meer uren te vinden, zo vertelt ze. “Maar ik verwaarloos mijn school heus niet hoor”, zo licht ze gauw en subtiel toe.

Heus feestje

An Mei krijgt het allemaal voor elkaar. Leven en leren met een fikse zichtbeperking, haar school, minimaal vier keer in de week naar Waalwijk voor een intensieve training en dan ook nog de thuistraining. En er af en toe zijn voor je ouders natuurlijk. Maar daar hebben Mariska en Patrick geen klagen over. De manier waarop An Mei zich manifesteert is een heus feestje voor ze. Met liefde en plezier zijn ze vrijwel dagelijks privéchauffeur voor hun dochter. En ze kijken ernaar uit dat ze over niet al te lange tijd meer en meer zullen meegaan op buitenlandreizen als An Mei vele kilometers van huis een gooi gaat doet naar een internationale titel.

Ambassadeur

An Mei zet zich ook nog eens in als ambassadeur voor haar sport. Ze levert haar deel als er in het land demonstratie-bijeenkomsten zijn en ze wil zelf ook nog wel eens een initiatief aan de dag leggen. Zo heeft ze recent samen met een mede-sporter een middag verzorgd op het Cambium College. Met succes zette ze, begeleid door haar docent, een demonstratie in elkaar waaraan ook leerlingen van het Cambium mochten deelnemen. En An Mei kreeg de handen op elkaar.
Op de vloer veranderde An Mei - klein van stuk - van een ingetogen veertienjarige in een dynamisch atleet van wie de tomeloze maar gecontroleerde energie met grote hoeveelheden voelbaar de zaal inkomt. Misschien had ze even die paar pestende jongens moeten uitnodigen...

Trots

En het Cambium College? De school is maar wat trots op een leerling als An Mei. Maar ze komen er rond voor uit: ze hebben echt getwijfeld of ze wel de geschikte school waren voor haar. “Heeft ze, gezien haar toch serieuze beperking, niet een andere, meer speciale begeleiding nodig dan wij kunnen bieden?”, aldus luidde de vraag.
Uiteindelijk hebben ze An Mei met open armen ontvangen. Daar hebben ze geen moment spijt van gehad. Ook omdat ze op het Cambium College weer eens ervaren dat je met mentale kracht heel veel kunt overwinnen en bereiken.

Uit handen van toenmalig burgemeester Pieter van Maaren (rechts) en wethouder Kees Zondag ontving An Mei de sportpenning

Noor van den Biggelaar verspreidt ‘het boek’

ONLOSMAKELIJK VERBONDEN MET LEZEN

Lezen is en blijft belangrijk voor haar. Het is alweer een paar jaar geleden dat Noor van den Biggelaar uit Kerkdriel als brugklasser begon aan de landelijke voorleeswedstrijd. Uiteindelijk werd ze tweede. Inmiddels is ze een paar jaar verder op het Cambium College, maar lezen is in haar leven nog steeds belangrijk.

Al op heel jonge leeftijd bleek Noor een opmerkelijke interesse te hebben voor boeken en boekjes. Op de basisschool was ze een soort ambassadeur voor ‘het boek’. En op het Cambium College ging ze daar naadloos mee door. De eerste rondes van de voorleeswedstrijd voor brugklassers overleefde ze met gemak. Het rustige voorlezen en de voelbare inleving in het verhaal waren en zijn haar sterke kanten.

In 2024 speelt lezen nog steeds een rol van betekenis in het leven van Noor van den Biggelaar. En ze kijkt, ondanks dat ze net het hoogste podium niet haalde, met veel plezier terug op de nationale voorleeswedstrijd. Een belangrijk evenement om het lezen onder jongeren te bevorderen, zo vindt ze. Terugkijkend op de wedstrijd: “Een superleuke ervaring. Ik kreeg een heel andere kant van het lezen te zien. Normaal lees je gewoon in je bed voor jezelf. Maar als je voorleest, deel je een boek met veel anderen. En dat is een aparte en mooie ervaring.”

Vooraan

De finale van de voorleeswedstrijd in 2023 zal voor altijd vooraan in het geheugen van Noor blijven. Met een certificaat en medaille sloot ze destijds de dag af. Maar belangrijker nog: met een bijzonder commentaar van de jury. “Dit is het talent waar we naar op zoek zijn”, zo zei juryvoorzitter Martine Letterie. De doordachte en betrokken manier waarop Noor haar boek introduceerde had de drie juryleden geïmponeerd. Noor had een stuk uit het boek Warhorse van Michael Morpurgo vertaald. In het boek ziet de lezer (luisteraar) de wereld vanuit twee paarden voor zich. Hoe ze zich in een bizarre oorlog proberen staande te houden, of niet. De relativering door de ‘gedachten’ van twee dieren die geen keus hebben en mee moeten in de gekte van een zinloze oorlog.

Met haar keuze haakte Noor volgens de jury op volwassen wijze in op de actualiteiten. En ook haar rustige manier van voorlezen was de jury niet ontgaan. Maar het was op het nippertje niet genoeg om de titel beste voorlezer van Nederland mee naar Kerkdriel te nemen.

Achtergrond

Met de komst van de pubertijd en het drukke schoolleven is het lezen voor Noor wel iets naar de achtergrond verschoven. Neemt niet weg dat ze het onverminderd van groot belang vindt dat haar medeleerlingen de lol van het lezen ervaren en de mogelijkheid krijgen aangeboden dat te ontdekken. “Voorlezen doe ik nu minder, alleen nog voor mijn nichtjes bij oma. Maar voor jezelf lezen is ook superleuk. Daar is het natuurlijk allemaal begonnen. Ik lees nog steeds graag en veel, maar het is nu even minder een prioriteit, ook omdat ik veel voor school moet doen. Het is wel supergoed dat er blijvend aandacht is voor lezen.”

Noor van den Biggelaar tijdens de finale van de voorleeswedstrijd.

> Dit is het talent waar we naar op zoek zijn
>
> Juryvoorzitter Martine Letterie

Noor zit inmiddels in 3 vwo. Na haar Cambium-periode wil ze rechten gaan studeren. “Misschien wel advocaat worden uiteindelijk. Daar liggen denk ik mijn kwaliteiten, organiseren, praten en leidinggeven.” Taal blijft hoe dan ook een belangrijke rol spelen in het denken over haar toekomst. ”In ieder geval moet het een studie zijn waarin ik iets kan betekenen voor andere mensen. Als advocaat verdedig je mensen. Soms zijn ze schuldig, soms niet. Waar ik het in wil zoeken is de categorie mensen die wel ergens ‘schuldig’ aan zijn, maar vaak zonder dat ze daaraan iets kunnen doen en die zichzelf niet kunnen verdedigen. Opkomen voor deze mensen. Dat lijkt me wel wat. Ja, zo’n situatie ben ik inderdaad wel eens tegen gekomen in een boek.”

Het Cambium College vindt lezen en geletterdheid van groot belang. Op beide locaties zijn daarom goed gevulde en gezellig ingerichte mediatheken waar leerlingen een boek kunnen uitzoeken. Verder is er het initiatief ‘altijd een boek in je tas’. Het idee daarachter is dat je als leerling op elk moment een boek kunt pakken als je tussendoor even niets te doen hebt.

Boeiende zoektocht naar talenten van elke leerling.

EEN EIGEN KEUS MAKEN MOET JE LEREN

Volg de talentroute op De Waard.
Het klinkt mooi: 'de Talentroute'. Maar wat is dat nou precies en wat schiet mijn zoon of dochter ermee op? Nou, heel veel zo vertellen Inge van den Ende en Jeroen van Overbeek.
Twee docenten van locatie De Waard die met groot enthousiasme dit initiatief dragen en ontwikkelen. In de overtuiging dat ze hun leerlingen na vier jaren Cambium College met meer en betere bagage de wijde wereld insturen.

Samen met nog vier onderwijsgevende collega's zetten Inge en Jeroen hun schouders onder de Talentroute. Het idee is een aantal jaren geleden ontstaan vanuit de vaste overtuiging dat elk kind talenten heeft. Alleen is het de kunst om die te ontdekken en op welk terrein die liggen. Daarom krijgen alle brugklasleerlingen en tweedejaars van locatie De Waard een breed spectrum aan workshops aangeboden. Zo'n beetje vanaf de eerste schooldag.

Wekelijks vier uur staat ervoor. En gedurende het schooljaar kunnen ze ook nog eens een aantal keren wisselen van keuze. Op die manier komen leerlingen in aanraking met veel vakken. Dat loopt uiteen van bakken en koken tot kunst en sport. En nog veel en veel meer.
Inge en Jeroen: "Alle leerlingen beginnen met te kijken wat ze aanspreekt. Ze mogen meerdere voorkeuren aangeven. Op één staat wat ze het liefste willen. Vaak kunnen we daaraan tegemoet komen, maar soms moeten ze het doen met een tweede of derde keus. Maar eigenlijk pakt dat altijd goed uit en later in het jaar kunnen ze opnieuw keuzes maken."

Niet wat je vriendje kiest

Jeroen en Inge stellen dat een van de belangrijkste effecten van deze aanpak is dat leerlingen ook leren om echt keuzes te maken. "Dat gegeven op zich vinden we heel belangrijk. Dat is iets wat we onderschatten: leren kiezen waar je zelf achter staat. En niet wat het vriendje of vriendinnetje kiest. Vooral in de eerste weken besteden we daar aandacht aan. Voor de docenten Talentroute begint het daarmee.

Natuurlijk samen met een hoop voorlichting over de mogelijkheden."
Onderwijs staat nooit stil. De eerste vraag is steeds: hoe kun je leerlingen het beste voorbereiden op hun toekomst? De voorbije jaren konden leerlingen op beide locaties kiezen tussen een min of meer beperkt aantal 'specialisaties'. Op locatie De Waard waren dat sport, kunst of allround. Dat pakket is nu vervangen door de talrijke keuzes uit de Talentroute. En gedurende het jaar kunnen de leerlingen ook nog eens vier keer wisselen.
Bij de locatie Buys Ballot is overigens nog steeds de keuze mogelijk tussen kunst (art), sport en techniek, maar daar is een verdere verfijning mogelijk.

'Foute' keuze

Terug naar locatie De Waard. "Wat we nu vaststellen is dat er voor iedereen altijd wel een goede keuze tussen zit. Misschien niet meteen. Zeker komt het voor dat leerlingen een eerste 'foute' keuze maken. Maar een keuze is eigenlijk nooit verkeerd. Want ook daar leer je namelijk van. Je komt er zo achter dat een bepaalde richting waar je misschien van tevoren enthousiast over was, toch niks is voor jou. En dus maak je een nieuwe keuze. Geen ramp dus als je niet meteen uitkomt bij datgene wat goed bij jou past. Je zit daar geen twee jaar aan vast, maar acht weken. Alles bij elkaar geloven wij er in dat het voor leerlingen een mooie en inspirerende ontdekkingstocht is."

Praktijkgericht

De ervaring van de zes docenten Talentroute is dat leerlingen het vak erg leuk vinden. "Ze zijn geconcentreerd bezig en helpen elkaar ook.
We horen vaak dat ze de Talentroute het leukste vak op school vinden. Ze werken hier veel met hun handen, erg praktijkgericht. Dat is wat onze leerlingen ook het fijnste vinden", aldus Inge en Jeroen. Maar zeker ook de docenten voelen zich in hun element. Die stellen met genoegen vast dat ze erin slagen om leerlingen gemotiveerd aan de slag te zien. Les geven binnen de Talentroute betekent vaak ook dat je daarvoor bewust hebt gekozen. "Ook onze docenten kunnen natuurlijk kijken wat het beste bij ze past."

Een van de keuzes die leerlingen kunnen maken is Sport, zelfverdediging. Hier docent Jeroen van Overbeek 'in gevecht' met leerling Glenn.

Goed gevulde rugzak

"Na vier jaar geven we op deze manier onze leerlingen een goed gevulde rugzak aan kennis en ervaring mee", zo zeggen beiden. "Het belangrijkste is dat ze een meer gefundeerde keuze kunnen maken. En daar kunnen ze, misschien wel voor de rest van hun leven veel plezier aan beleven. Daarnaast hebben ze in een aantal gevallen ook geleerd wat ze niet moeten doen. En ook dat is waardevol.

We geven onze leerlingen een goed gevulde rugzak aan kennis en ervaring mee
Inge en Jeroen

EEN ‘BOUWMENS’ VOOR HET ONDERWIJS

Je kunt echt in de wieg gelegd zijn voor het onderwijs. Dat Gerrit Robbemondt daar pas vrij laat achter komt, is bijna bijzaak. Hoe een ‘jongen uit de praktijk’ met passie en toewijding binnen locatie De Waard ‘de techniek’ overbrengt op een leergierige jonge generatie. En ook nog eens op natuurlijke wijze de kunst van het leven, het respectvol met elkaar omgaan, lichtvoetig onder hun aandacht brengt.

Zonder meer heeft hij vele tientallen jaren met plezier in zijn eigen bouwonderneming gewerkt. Maar op latere leeftijd stak een andere passie de kop op. Het onderwijs en de jonge generatie. En dat gaat hij misschien nog wel het meest missen na zijn jaren op het Cambium College. Zijn advies aan ‘bouwcollega’s: “Als je nou rond de 55 jaar bent en je hebt een hoop ervaring opgedaan in de techniek, kijk dan eens of je je kennis ten goede kunt laten komen aan het onderwijs en de jeugd. Daar schiet iedereen iets mee op.”

Gerrit Robbemondt uit Nederhemert, 67 jaar inmiddels (2024) en had het liefst nog even doorgegaan op het Cambium College. Optrekken met jongeren en ze de kneepjes van het vak leren. Vanuit de praktijk, want ‘papieren’ heeft Gerrit niet. Wat hij wel heeft, is een oprecht gevoel voor het welzijn en de toekomst van de leerlingen. Op een goede manier, respectvol, met ze omgaan en zorgen dat ze goed voorbereid naar het vervolgonderwijs kunnen en daarna een mooie baan.

> Praktijkervaring overdragen, daar schiet iedereen iets mee op
> Gerrit Robbemondt

Intensiteit

De laatste dag van het schooljaar 23-24 nam Gerrit afscheid van ‘zijn’ school. Zo lang heeft hij er niet gewerkt, vijf jaar. Maar het zit niet in de tijd maar in de intensiteit binnen die vijf jaar. In 2017 besloot Gerrit dat het mooi was geweest voor hem binnen zijn bedrijf. Dus in de verkoop. Dat ging vlot. Bouwbedrijf Robbemondt had een uitgesproken goede naam. Helemaal afscheid nemen kon hij niet, dus bij zijn woning in Nederhemert behield hij wel een goed uitgerust ‘bouwschuurtje’, waar hij voor zichzelf, vrienden en familie nog wel eens het licht aan doet. “Maar verder niks meer hoor, het is mooi geweest.”

Tijdens zijn afscheid van een klas uit leerjaar drie op het Cambium benadrukte hij dat de jeugd nog niet van hem af is. “Als jullie volgend jaar je diploma hier komen ophalen, wil ik daar bij zijn.” En die mededeling leidde tot glimmende gezichten bij zijn leerlingen. Want die dragen hem overduidelijk op handen. Ze hadden cadeautjes, vriendelijke woorden, hier en daar wat waterige oogjes. Gerrit had en heeft duidelijk een klik met de leerlingen. “De wereld is veranderd”, zo zegt hij, “maar de jongeren of leerlingen echt niet. Die willen heus wel. Maar je moet ze serieus nemen en vertrouwen geven. Dan kunnen ze zo ontzettend veel.”

Gerrit Robbemondt kwam bij het Cambium terecht via de coöperatieve vereniging Bouwmensen uit Geldermalsen. Dat is een organisatie die praktijkkennis ten goede wil laten komen aan het techniekonderwijs. Vanaf 2017 ging Gerrit Robbemondt

Gerrit Robbemondt met zijn leerlingen en collega Henrie van der Kaaij.

Gerrit Robbemondt neemt afscheid – juli 2024 - van ‘zijn’ jaar 3. “Ik wil er volgend jaar bij zijn als jullie je diploma komen ophalen.”

Gepensioneerd op het Cambium en blijf je graag in contact met oud-collega’s? Kijk op de Cambium website en meld je aan!

eerst twee jaren naar het Lek en Lingecollege. “Maar om de een of andere reden kwamen we er niet uit toen we het over verlenging hadden.”
“Min of meer op een natuurlijke manier kwam ik toen uit bij het Cambium College. Waar ik achteraf enorm blij mee ben. Het open karakter van deze school, de gemoedelijke omgang met elkaar is fantastisch. En wat ik echt wil noemen, is de collegialiteit van Henrie van der Kaaij. Het klikte binnen enkele seconden. En voor mijn gevoel hebben we vanaf dat moment elkaar vijf jaar onafgebroken gevonden, appen, bellen, overleggen. Altijd opbouwend en soepel, samen voor de leerlingen en het onderwijs.”

Niet gecontroleerd

“En je voelt je hier niet gecontroleerd, er is onderling een groot vertrouwen. En zo is het ook, iedereen hier zet zich optimaal in voor het welzijn van onze jonge generatie. En dat is een ontzettend fijne manier om te werken. Dat bedoel ik met mijn opmerking ‘dat er geen controle nodig is’.

Dat werkt alleen nog maar meer motiverend en geeft iedereen een fijn gevoel van eigen verantwoordelijkheid.”
Hij gaat het onderwijs en locatie De Waard enorm missen, maar Gerrit beseft ook wel dat alles zijn tijd kent. “En bovendien wil ik nu echt eens alle tijd geven aan mijn familie. Ik heb twee dochters en drie kleinkinderen; die hebben nu ook recht op onze aandacht. Maar ja, de school gaat heus niet uit beeld verdwijnen.”

Lichte druk

En de school beaamt dat alleen maar. Teamleider Jeroen van Roosmalen zegt dat de school wel enige lichte druk heeft moeten uitoefenen om Gerrit tot zijn besluit te brengen. “We willen Gerrit natuurlijk nooit kwijt en we prijzen ons gelukkig dat we van zijn kennis en ervaring gebruik hebben kunnen en mogen maken, maar uiteraard moet hij nu eens aan zichzelf gaan denken. En ja, echt afscheid nemen doen we toch niet. Die gaan we hier nog met regelmaat terugzien.”

Onderwijsvernieuwing voor havo leerlingen

LEREN ‘VAN-BINNENUIT’ MET PROJECT 20-80

Het Cambium College is toe aan de volgende stap binnen het zogenoemde Project 20-80. De kans is groot dat het in de toekomst een volwaardig examenvak wordt. Nog een kleine slag om de arm maar er zijn hoge verwachtingen, aldus conrector Koen Evers. De dertig havo-4 leerlingen en docenten zijn enthousiast over het concept waarbij organiseren en netwerken kernbegrippen zijn. Eenmaal per week is het net wat anders dan het ‘traditionele onderwijs’.

Wat is dat nou, 20-80-onderwijs? Kort gezegd: modern onderwijs waarbij je jongeren zoveel mogelijk bagage meegeeft voor hun toekomst in het vervolgonderwijs en hun werkzame leven. En het richt zich meer en meer op de innerlijke (intrinsieke) motivatie. Een leerbehoefte die bij de leerling echt van binnenuit komt. Het was met die opvatting in het achterhoofd dat het Cambium College uitkwam bij het concept 20-80-Learning.

Het zijn ongeveer dertig havo-4 leerlingen binnen het Cambium College die zich hebben aangemeld bij het concept. De naam 20-80 staat voor het idee dat je als leerling ook binnen 80 procent van je lestijd het ‘vertrouwde’ lesprogramma kunt volgen. De overige 20 procent - een dag in de week dus - ben je met heel andere, spannende en uitdagende zaken bezig.

Wat voor ‘zaken’ zijn dat dan? De havisten hebben voor hun 20-procent-deel vooraf een keus moeten maken. Voor economie of voor kunst. Dat lijken tegengestelde zaken, maar bij nadere beschouwing valt dat alles mee. Ook een kunstenaar moet goed kunnen organiseren, netwerken en een eigen bedrijf gezond en overeind houden. En een econoom die niets weet van artistieke kwesties, zal in de moderne tijd ook tegen belemmeringen aanlopen.

Verweven

Kortom, het zijn twee benaderingen die met elkaar verweven zijn. Neemt niet weg dat de groep economen meer met cijfers en aanverwante zaken bezig is dan de groep kunstenaars. Maar wat ze bijvoorbeeld allebei moeten en kunnen organiseren, is een netwerkbijeenkomst. Want of je nou goed kunt rekenen of schilderen: contacten heb je altijd nodig om je werkzame leven tot een succes te kunnen maken.

En dat is wat de vrouw achter het 20-80-Learning project niet genoeg kan benadrukken. Op ongeveer 40 scholen heeft Leny van der Ham uit het Brabantse Andel het programma geïntroduceerd en overal roept ze het zo luid en duidelijk mogelijk van de daken: “leer je leerlingen presenteren, communiceren, samenwerken. En zorg er vooral ook voor dat de motivatie van binnenuit komt. Want dan bereik je iets met ze.”

Makkelijk gezegd

Maar goed, je leerlingen ‘van binnenuit’ motiveren is makkelijker gezegd dan gedaan. De sleutel tot succes is zorgen dat je leerlingen met de ‘echte wereld’, de wereld buiten de school, in contact komen. Niet af en toe, maar voortdurend. Stages lopen, netwerkbijeenkomsten organiseren, logo’s ontwerpen, reclamecampagnes maken die ook echt van pas komen en ertoe doen.

En het organiseren van zo’n netwerkbijeenkomst kun je gerust overlaten aan de havo-4 leerlingen van het Cambium. Ze hebben het tot op detailniveau voorbereid. Zelfs een heuse CEO benoemd die een – weliswaar kort – openingspraatje houdt. Een tafel met aanlokkelijke broodjes, drankjes, tafels opgesteld op een manier dat je wel moét communiceren.

Begeleider Eelco van der Zwan kijkt met plezier en tevredenheid naar het tafereeltje in het kunstlokaal van het Cambium College.

“De donderdag is onze 20-80-dag. Dan ga ik zonder uitzondering met extra plezier naar mijn school. Het voelt als een voorrecht. Altijd weer loop ik met een glimlach tussen de leerlingen door. En je voelt dat ze lekker bezig zijn; je hoeft ze niet steeds aan te sporen. Misschien wat bijsturen, even vragen waar ze mee bezig zijn, of ze op schema liggen. Dat soort dingen. Maar een genot om te zien dat ze zo lekker in de weer zijn.”

En de leerlingen zelf, wat vinden die ervan? Ze voelen zich comfortabel. Maar het is ook erg intensief. Ze komen er voor uit dat ze ontspanningsmomenten moeten inbouwen. Dat gebeurt binnen deze groep van tijd tot tijd met een spelletje pim-pam-pet. Niet op de telefoon maar nog met echte speelkaartjes.

“Is toch logisch?”, zeggen ze. “Als we straks onze opleiding achter de rug hebben, kun je ook niet een hele dag onafgebroken je hersens en handen permanent in beweging laten zijn voor je vak. Dan zul je ook wat afleiding en ontspanning moeten inbouwen. Dat is alleen maar goed, denken wij. Sterker: je kunt misschien wel zeggen dat dat een belangrijk onderdeel is van een evenwichtige ‘werkdag’.”

Pilotgroep

De dertig havisten vormen een zogenoemde pilotgroep. Het concept 20-80-learning is in principe voor alle studierichtingen beschikbaar. De leerlingen kunnen er in de bovenbouw voor kiezen. Na ongeveer anderhalf jaar krijgt de leerlingen een certificaat van deelname, mede ondertekend door het ministerie van Economische Zaken en Klimaat. En een niet te onderschatten effect is het voorkomen van het kiezen voor een verkeerde vervolgopleiding. “Doordat leerlingen op het middelbaar onderwijs al in contact komen met de praktijk buiten de muren van de scholen kunnen ze veel beter inschatten wat voor hen een goed onderwijsvervolg is. Veel minder uitval dus op mbo, hbo en wo.

Bijzondere dag

Havo-vwo conrector Koen Evers is blij met de ontwikkelingen. De donderdag noemt hij als een ‘bijzondere dag’ binnen het Cambium College. Dan zit er een extra ‘positieve siddering’ in de atmosfeer. “Dan werken veel leerlingen veel meer met elkaar samen, een vaardigheid die zo meteen onmisbaar is in het vervolgonderwijs. Leren doe je niet alleen uit een boek en door te luisteren naar je docent.
De kracht is dat door deze vorm van onderwijs leerlingen intensief communiceren en meer levensecht leren door ook buiten school stages te lopen, iets wat op de havo nog niet gebruikelijk is.“

Cambium-leerlingen van havo-4 heffen het glas bij de start van het 20-80-Learning-traject.

Eén van de voortdurende uitdagingen van het onderwijs aan jongeren is je altijd afvragen waar je je kunt verbeteren. Wat kun je doen om jongeren nog beter te bereiden op hun vervolgstap en toekomst? Bij het Cambium zal de komende jaren de zogenoemde beeldcoaching een belangrijke rol spelen.

BEELDCOACHING
EEN POSITIEVE VERRIJKING VOOR LEERLING EN DOCENT

Beeldcoaching is kortgezegd een ‘andere’ manier om lesgevend personeel naar zichzelf te laten kijken. Heel praktisch: je filmt op een doordachte manier een lessituatie en de beeldcoach gaat met de betreffende docent op een opbouwende manier naar de beelden kijken. Uitgaand van de kwaliteit van de docent en niet van ‘wat er verkeerd’ gaat. De basis is de kracht van de docent, zo vertelt Hans Peter (beter bekend als HP) Mooibroek over het project. Op beide locaties (De Waard en Buys Ballot) volgden bij elkaar tien docenten de studie Beeldcoach. Die duurt twee jaar.

Het is de bedoeling dat alle docenten van het Cambium College de vruchten gaan plukken van de inspanningen van de tien beeldcoaches. Elke docent krijgt de gelegenheid om voor zichzelf een of meer lessituaties te schetsen die op de een of andere manier aandacht vragen. Dat kan heel breed zijn: variëren van een ordevraag, het motiveren van leerlingen tot de manier waarop je lesgeeft of stof aanbiedt. Maar ook de omgangsvormen met leerlingen. Zit daar spanning op, of juist helemaal niet?

Andere manier

HP is erg enthousiast over de beeldcoaching. Het biedt docenten de gelegenheid om op een andere manier naar zichzelf te kijken, zo vertelt hij. “Wanneer je als beeldcoach samen met een docent de beelden uit de les bestudeert, is het zeker niet de bedoeling dat de coach met allerlei oplossingen aankomt. Nee, het is juist de kracht van deze werkwijze dat de docent zelf tot inzichten komt. Dat inzicht dient zich min of meer vanzelf aan. Juist omdat de docent door de filmopnamen van een afstandje kan kijken naar zijn eigen functioneren. Dat levert steeds verrassende resultaten op. En we gaan altijd uit van de kracht, het positieve. Natuurlijk kijk je naar wat er beter kan, maar altijd met als uitgangspunt de kwaliteit en de kracht van de docent.”

Eye-opener

Een eye-opener voor HP was zeker de rol die de technische component speelt binnen het geheel van de beeldcoaching. “Het succes staat of valt een heel eind met de kwaliteit van de opname. We zetten de camera niet op een statief ergens in een hoek. Nee, we lopen voortdurend door het lokaal en registreren vanuit allerlei hoeken. Korte shots, weer iets langer. Helemaal afhankelijk van wat er gebeurt. Zo krijg je een stimulerende opname. En natuurlijk is de opname gebaseerd op de concrete vraag van de docent. Het eindresultaat moet zijn dat je die vraag via het aangeboden beeld op verschillende manieren benadert.”
Beeldcoaching kan in veel gevallen betekenen dat de docent zijn of haar werk als meer waardevol gaat ervaren. En dat heeft volgens HP onmiddellijk gevolgen voor de leerlingen en hun studiesucces. “Wanneer wij - docenten - in staat zijn om de motivatie en de natuurlijke behoefte om te leren bij leerlingen toe te laten nemen, dan is dat een succes voor iedereen.

Altijd uitgaan van het positieve
Beeldcoach
Hans Peter Mooibroek

HP (in aanwezigheid van zijn kinderen) tijdens de uitreiking van het certificaat Beeldcoaching. Links de begeleider van het studieproject Inge Gulickx van het instituut V&F Onderwijsconsult.

We denken echt dat dat op deze manier lukt. Leerlingen meer laten nadenken over hun eigen functioneren; ze meer bewust maken van het gegeven dat ze zelf keuzes kunnen en mogen maken die leiden tot een beter en fijner studieresultaat.”

Succesmomentjes

HP realiseert zich dat beeldcoaching binnen de organisatie succesmomentjes nodig zal hebben. “We hopen dat op den duur iedereen doordrongen zal raken van het nut van deze aanpak. Dat we altijd uitgaan van het positieve en dat beeldcoaching nooit bedreigend is. We spreken van tevoren uit dat dat nooit de bedoeling kan en zal zijn. De oplossing zit altijd in jezelf - de docent - en wij helpen alleen bij het zoeken naar de oplossing. De docent zal die uiteindelijk zelf vinden. Uiteraard kan het wat confronterend zijn dat je jezelf terugziet in een lessituatie en dat met een ander bespreekt. En het filmen in de klas kan eerst ook wat ongemakkelijk aanvoelen. Maar we hebben daar van tevoren goede gesprekken over en leggen zo goed mogelijk uit wat het idee is.”

Maatwerk

De kracht van beeldcoaching is volgens HP ook dat het maatwerk is. Elke vraag van elke docent is een vraag op zich die een specifieke behandeling verdient. Zowel wat betreft de manier van in beeld brengen als het vervolgtraject. “Wel moet je er natuurlijk voor open staan. Je moet er alles uit willen halen. Maar we hebben eigenlijk nog niet anders meegemaakt. En wat ons ook opvalt, is dat docenten vrijwel zonder uitzondering erg goed in staat zijn te omschrijven wat hun hulpvraag is. Hoe beter je zo’n vraag kunt formuleren, hoe meer je openstaat voor oplossingen en het leren van je eigen functioneren. In feite is dat een proces dat bij docenten niet anders is dan bij leerlingen.”

HP en zijn collega’s, die twee jaar lang veel energie staken in de studie, hebben hoge verwachtingen voor de toekomst. “Beeldcoaching is een mooie, waardevolle vernieuwing binnen het onderwijs, zo stellen ze. Maar het staat of valt met twee kernbegrippen. Het onderlinge vertrouwen van collega’s vanuit het idee dat je iedereen beter wil maken.
En als tweede het behalen en signaleren van succesmomenten. Want zo eenvoudig is het wellicht: de beste ambassadeur voor het project is een docent die aan een collega vertelt enorm geholpen te zijn met de methode.”

Femke van Schijndel (links) en Lenny Klop beantwoorden vragen van leerlingen.

LOOPBAAN & PROJECT

De school concreter en aantrekkelijker maken voor een leerling op vmbo theoretische leerweg (tl)

Loopbaan & Project is een nieuw vak voor vmbo-tl leerlingen. Femke van Schijndel (decaan) en Lenny Klop (projectleider) vertellen over de nieuwe kansen die dit vak voor leerlingen van het Cambium College biedt.

De benaming van het nieuwe vak zegt al veel. Het gaat erom dat je je leerlingen zo goed mogelijk begeleidt bij het uitstippelen van hun loopbaan, nabije toekomst en vervolgstudie. Aldus Femke en Lenny de aanjagers van het nieuwe tl-vak binnen het Cambium College. Zorgvuldige begeleiding bij het maken van keuzes die bepalend zijn of kunnen zijn voor het vervolgtraject van de individuele leerlingen na het behalen van het vmbo-tl-diploma. Want ook Femke en Lenny zijn zich er zeer van bewust dat de gekozen richting binnen het vervolgonderwijs - meestal mbo - net wat anders kan uitpakken dan gehoopt.

Eenvoudig en effectief

Meer en intensiever de leerling helpen bij het zoeken naar waar het gaat om maken van cruciale keuzes is dus het motto. Het idee is even eenvoudig als effectief. Laat leerlingen al binnen hun vmbo-tl opleiding zoveel mogelijk kennis maken met de praktijk. Niet in het leslokaal dus met een uiteraard goed bedoeld verhaal, maar de school uit. Naar bedrijven, naar vervolgopleidingen. Met eigen ogen zien en met je handen voelen hoe het is om in de volgende fase van je opleiding terecht te komen. Maar ook daarna. Wat houdt het vak van je keuze nou precies in?

Proeven aan de praktijk, daar zit de kracht van het nieuwe vak Loopbaan & Project. Alles komt zo'n beetje uit de kast om leerlingen zoveel mogelijk te laten snuffelen aan die praktijk. Ze mogen meedenken over oplossingen waar bedrijven in de praktijk tegenaan lopen, een plan opstellen en ook uitwerken. Dat kan van heel eenvoudig tot complex. Van opzetten van een eigen bedrijf tot het ontwerpen van een tiny house. Om maar eens wat te noemen.

Niet gemakkelijk

Het vak L&P is er nu voor alle eerste- en tweedejaars leerlingen van de afdeling vmbo-tl en is vanaf schooljaar 2024-2025 een keuzevak. Lenny en Femke staan voor de niet eenvoudige opgave om de vmbo-leerlingen ervan te overtuigen dat het enorm zinvol is om nu al over de schoolmuren heen te kijken. Want ja, daar zijn beiden heel eerlijk in. Vmbo-leerlingen uit hun patroon en comfortzone halen, is niet zo heel gemakkelijk.

"Ze moeten tot inzicht komen dat het een goede investering is in hun toekomst. Maar eerste- en tweedejaars kijken vaak niet veel verder dan de dag van morgen. Dus is het een kwestie van volhouden. Aan de andere kant: je merkt iedere keer weer dat ze enthousiast raken als ze ook echt met die andere wereld buiten de school in aanraking komen. Voor bedrijven voeren ze opdrachten uit. Ze onderzoeken, oriënteren, produceren en presenteren."

Markt

Alle brugklasleerlingen vmbo-tl oriënteren zich in een project op de sector Zorg en Welzijn. Een nieuw onderdeel hiervan is een 'markt' in de aula van het Cambium College aan de Courtine. Instanties uit de sector presenteren zich daar. Leerlingen kunnen met allerlei vragen terecht om zo vast te kunnen stellen of werken in de zorg iets voor ze kan zijn. Vertegenwoordigers van de instanties vertellen de geïnteresseerde leerlingen zo concreet mogelijk wat ze kunnen verwachten als ze kiezen voor een toekomst in de zorg. Deze manier om leerlingen te informeren over kansen en mogelijkheden spreekt duidelijk aan. De opkomst is goed. Ongedwongen en oprecht geïnteresseerd laten ze zich voorlichten over de opties binnen de verschillende vakgebieden.

Eerste vruchten

Femke en Lenny zijn blij met de ingeslagen weg. Het zal wat tijd kosten, zo zeggen ze, voor de nieuwe praktische aanpak bij iedereen een vertrouwd onderdeel van de opleiding is. Maar beiden hebben de indruk dat de leerlingen nu al de eerste vruchten plukken. "Wat we zien is dat leerlingen al meer kijk hebben op wat ze niet willen. Dat lijkt een negatieve keuze, maar is het natuurlijk niet. Op deze manier blijft over wat je wel leuk vindt om te gaan doen. We zijn er heel trots op dat we ons als het Cambium College onderscheiden met deze manier van begeleiding, door het vak aan te bieden aan alle brugklassers en tweedejaars. En we trekken het door. Vmbo-tl-leerlingen mogen het meenemen als examenvak in de bovenbouw. In de zogenoemde meesterproef die ze voor het examen moeten uitvoeren, kiezen ze een specialisatie die het beste bij ze past."

Vertaalslag

Femke en Lenny beschouwen niet alleen het goed begeleiden van de leerlingen als hun taak. Ook de vertaalslag naar ouders van leerlingen (en andere geïnteresseerden) van de ontwikkelingen binnen het Cambium vinden ze belangrijk. Vanuit het idee dat school en ouders zoveel mogelijk samen moeten optrekken om de leerlingen succesvol over de eindstreep te halen.

De 'markt' op locatie Buys Ballot.

Sanne van den Dungen met leerlingen van De Waard tijdens het ophalen van de cijfers na het examen. “Altijd weer een mooi en feestelijk moment.”

Docent Sanne van den Dungen

BURGERSCHAP IS MEEBEWEGEN MET ONZE LEERLINGEN

Het is dat vak waar iedereen wel iets van vindt. Op verjaardagsfeestjes, in de supermarkt, op straat. De leerkracht en het eigentijds onderwijs zijn vaak onderwerp van gesprek. Zoveel mensen, zoveel meningen. Intussen doen ontelbare toegewijde docenten trouw en onverstoord hun werk in een omgeving die lang niet meer zo overzichtelijk is als enkele decennia geleden.

Sanne van den Dungen, leerkracht op locatie De Waard, onderkent de complexheid van het onderwijs in de moderne tijd. Maar ze blijft het heel overzichtelijk benaderen. “Jongeren zijn echt niet beter of slechter dan ’vroeger’. Je moet alleen wel proberen hun leefwereld te begrijpen. En natuurlijk, ook ik kan ze wel eens achter het behang plakken, maar de energie en het plezier die ik uit dit vak haal zijn ver in de meerderheid. En jongeren zoeken nu eenmaal grenzen op. Daar moet je je van bewust zijn en rekening mee houden.”

“Je moet er ook de lol van in kunnen zien. Er niet te moeilijk over doen. Een beetje kunnen meebuigen met de jeugd is wel noodzakelijk natuurlijk. En als het een keer niet lekker gaat, het niet te persoonlijk nemen. Je vragen en twijfels delen met collega’s.

En heel belangrijk ook: oprechte interesse hebben in de leerlingen. Want dat voelen ze haarfijn aan. Ze reageren altijd op jouw gedrag en als ze merken dat je echt begaan bent met ze, krijg je daar veel voor terug. En geloof me: echte betrokkenheid voelen ze meteen. Wees eerlijk tegen ze en ze zijn eerlijk tegen jou.”

Voorbeelden

Geboren in Rossum en zelf Cambiumleerling, begin deze eeuw, kent ze de Bommelerwaarders wel. En zoals zovelen had ze in haar Cambiumtijd als leerling een paar voorbeelden. Die wil ze best benoemen. De geschiedenisdocenten Jos Kusters en Thea Wieringa. “Zij lieten zien dat het een prachtig vak kan zijn. Ze konden vertellen, en het maakte eigenlijk niet uit waarover het ging.

Je hing aan hun lippen. Eerlijk gezegd voor mij de doorslaggevende reden om te kiezen voor de lerarenopleiding geschiedenis.”

Ruim tien jaar werkt Sanne inmiddels op locatie De Waard. Een heerlijke omgeving, vindt ze, waar ze elke werkdag haar ei wel kwijt kan. Open, licht, kleinschalig. “En met een club enorm fijne collega’s. Voor zover ik weet, is dat hier altijd geweest. De betrokkenheid. Op elkaar en de leerlingen. We hebben hier natuurlijk moeilijke en makkelijke momenten. Dat kan en mag je niet ontkennen. Maar als je het er met elkaar over kunt hebben, maakt dat het verschil. En als je iets met betekenis voor de jonge generatie wilt doen, dan kan dat niet op alleen de makkelijke manier.”

En dat is wat Sanne van den Dungen wil: een werkzaam leven waarin ze iets kan betekenen voor de samenleving, voor de medemens dus. En dan met name voor de jonge generatie. Vandaar ook dat het idee van ‘burgerschap’ haar boeit. De overheid vraagt van het onderwijs om in zoveel mogelijk opzichten aandacht te geven aan ‘burgerschap’. Kortgezegd, de rechten en plichten die je in onze samenleving hebt en hoe je daarmee omgaat.

Veilig klimaat

Wanneer leerlingen zich bewust zijn van wat wel en niet thuishoort in onze samenleving, zou dat moeten zorgen voor een veilig schoolklimaat voor iedereen. Personeel, leerlingen, ouders. Concreet kent locatie De Waard op dit moment de volgende aanpak: elke ochtend staat het eerste lesuur in het teken van ‘Goedemorgen op School’. De docent kiest in die eerste vijftig minuten van de dag één of twee actuele items waarover de groep rustig van gedachten wisselt op een gestructureerde manier. Elkaar uit laten praten is belangrijk, maar uiteraard ook het van gedachten wisselen over de inhoud. De gespreksonderwerpen hoeven niet per se actueel te zijn; kunnen ook abstracter van aard zijn. Een uurtje met elkaar ideeën uitwisselen over ‘kunst’ kan ook. “Deze aanpak is voor docenten niet altijd even eenvoudig. Voor de een is het beter te doen dan voor de ander. Want je moet wel uit je comfortzone stappen en dat brengt natuurlijk risico’s met zich mee.”
De Waard stond voor de keuze of de aanpak ‘Goedemorgen op School’ overeind moest blijven,

of dat er een variant zou komen op dat thema. Maar na overleg met alle betrokkenen is de kogel door de kerk: het programma biedt zoveel positiefs en opbouwends dat het blijft.

Mentoruur

‘Burgerschap’ zou in de toekomst ook kunnen terugkomen in het zogenoemde mentoruur.
“De eerste en tweedejaars hebben wekelijks hun mentoruur. Dat is een moment in de week waarop zo’n beetje alles ter sprake kan komen. Zorgen en zorgjes van leerlingen, ideetje over wat beter, anders kan. Luisteren naar elkaar. Burgerschap past daar ook wel goed in natuurlijk.”
Maar ‘burgerschap’ op de juiste manier onder de aandacht van de jongeren brengen, blijft volgens Sanne van den Dungen hoe dan ook een voortdurende zoektocht. “En je kunt de collega’s er ook niet al te zeer mee belasten. Die zijn vooral vakdocent uiteraard. Al zit er wel een zekere verplichting aan. De overheid legt het nogal dwingend op. Maar over betrokkenheid en inzet van collega’s heb ik niks te klagen. We werken hier met mensen die allemaal erg welwillend zijn en bereid zijn alles mee op te pakken. En dat is een groot goed. Werken met mensen die mee willen gaan in vernieuwingen die uiteindelijk ten goede komen aan de leerlingen, dat is een voorrecht.”

‘Thuis’

Voor Sanne van den Dungen voelt het Cambium als een soort ‘thuis’. En ze gunt dat gevoel aan alle collega’s en leerlingen. “Ik voel me hier erg prettig, zeker. De zon schijnt niet altijd, maar dat kan in dit vak ook niet. Als je dat accepteert en kijkt hoe je samen met je collega’s plooien kunt gladstrijken, kun je aan dit vak een hoop plezier beleven. En je moet naar buiten toe ook niet doen of het altijd koek en ei is. Daar prikken mensen - ouders - zo doorheen. Wees eerlijk en probeer elkaar te steunen. Dan kom je het verst. En mijn toekomst op het Cambium? Ik ga voorlopig nergens heen.”

Docente burgerschap Simone van Swieten

VRIJHEID DEMOCRATIE RESPECT

Ze denken er echt over na!

Burgerschap. Wat is dat nou eigenlijk? Je hebt er wel een bepaalde voorstelling bij, maar vraag het een willekeurig persoon om het te formuleren, dan blijft het vaak wat stilletjes. Een slagje lastiger is wellicht nog het geven van lessen burgerschap aan middelbare scholieren. Maar dat is geen reden om het uit de weg te gaan. Sterker: burgerschap en wat dat met zich meebrengt is een belangrijke uitbreiding in de lessenmix voor met name de onderbouw op het Cambium College. Wat kort door de bocht kun je zeggen: burgerschap gaat over respect voor elkaar en elkaars opvatting.

Docente Nederlands Simone van Swieten weet er inmiddels een hoop van. Het voorbije schooljaar is ze in de weer geweest met brugklassen. Geen taalonderwijs, al komt dat stiekem af en toe wel om de hoek kijken natuurlijk. Vooral burgerschap, daar gaat het over.

Simone geeft al tientallen jaren met veel plezier het vak Nederlands aan jongeren die op het Cambium College zitten. Een prachtig vak, zegt ze, maar de uitbreiding met lessen burgerschap vindt ze een aangename aanvulling op haar werk. Nederlands, Maatschappijleer en Burgerschap hebben raakvlakken met elkaar en de uitdaging om ‘burgerschap’ mee uit te bouwen naar een waardevol onderdeel van het schoolse (maar natuurlijk ook het buitenschoolse leven) vindt ze meer dan aanlokkelijk.

Een klus

Maar is het een vak dat aankomt bij leerlingen? “Nou”, zegt Simone, “dat is wel een klus. Burgerschap zou je kunnen omschrijven als een pakket van plichten en rechten die je hebt in onze samenleving, ten opzichte van elkaar. Dat is nog aardig abstract. Hoe leg je dat dan uit aan tieners?” En dat is zo’n beetje de eerste vraag die centraal staat in de eerste lessen van dit vak. Een vraag die zich wellicht het beste laat beantwoorden door een ‘kijkje’ te nemen bij deze lesuren Burgerschap.

Weinig kunnen ze zich er nog bij voorstellen, de kleine dertig jongens en meisje van de brugklas vwo. “Je moet aardig zijn voor elkaar”, merkt er eentje op. De rest knikt instemmend. Dan blijft het stilletjes. Een paar vragen helpen. “Zou burgerschap iets te maken kunnen hebben met de veranderende wereld waarin we leven? Veel culturen naast elkaar, hoe ga je daarmee om? Misschien ook met respect voor elkaars manier van leven?”

Herkenning

Het begint wat te dagen hier en daar. Er komen uit de groep wat signalen die duiden op een zekere herkenning. Vragen komen er ook. “Is burgerschap ook iets wat te maken heeft met al dat gedoe in de wereld? Ruzie, oorlog, misschien ook wel nare berichtjes aan elkaar die je soms op de social media voorbij ziet komen?” Stilte in de klas overheerst na deze vraag. Maar wel een veelzeggende stilte die boekdelen spreekt in combinatie met wat de puberogen verraden… Zeker dat ‘gedoe’ op social media heeft een relatie met burgerschap, zo licht Simone subtiel toe. “Het heeft te maken met de manier waarop je met elkaar omgaat. Doe je dat respectvol of laten we weleens een steekje vallen hier en daar?”

En dat brengt de docent Nederlands/Burgerschap naadloos op de fijn toegesneden lesmethode die ze bij het Cambium zorgvuldig hebben samengesteld.

Een ongedwongen en vertrouwde sfeer kenmerkt de lessen burgerschap bij docent Simone van Swieten.

Actueel ook en met inlevingsvermogen waar het gaat om de jonge generatie. En of je nou van voetbal houdt of niet, van Brian Brobbey hebben ze allemaal weleens gehoord. En in veel gevallen ook wat de voetballer van Ajax over zich heen kreeg tijdens een uitwedstrijd. Wat er dan gebeurt in een groepje van zo’n dertig brugklassers is minstens hoopgevend. Stuk voor stuk – en dat is niet geacteerd – vinden ze de zacht uitgedrukt beledigende opmerkingen aan het adres van Brian Brobbey echt niet kunnen. Dat gevoel zit diep en is oprecht. Dat zie en dat voel je aan ze. Maar de manier waarop ze hier mee omgaan kan veranderen zodra groepsdynamiek een rol gaat spelen. En ook dat onderkennen ze. De dwang van de groep doet soms rare dingen met je.
Nou, de docent grijpt kalmpjes in. Even tot hier dan maar. Om het leermomentje de kans te geven ‘in te dalen’ en onnodige ‘ingewikkeldheid’ te voorkomen. Mooie gelegenheid om over te stappen naar een rollenspel uit de lesmethode, waarin het voorbeeld handen en voeten krijgt.

Grondwet

De les sluit af met een blokje over wat je nou volgens de grondwet allemaal niet en wel mag, niet en wel moet. En ja hoor, ze snappen dat dat erbij hoort. Zo’n beetje de algemene opvatting binnen de groep: maar het is wel saaie stof, zeggen ze. “Gelukkig dat mevrouw Van Swieten er erg leuk over weet te vertellen. Dat scheelt heel veel voor ons. Nu snappen we het. Nou, anders misschien ook wel, maar nu blijft het beter hangen bij ons.”

En Simone begrijpt heus wel dat haar brugklassers binnen enkele momenten weer overgaan tot dat wat er speelt in hun eigen leefomgeving. “Maar ze gaan heus nadenken over wat we hebben besproken. Wat betekenen vrijheid, democratie, grondwet en grondrechten voor mij? Wat houden deze begrippen in? Welke rechten heb ik?
Een kennismaking met de waarden van onze democratie. En aanhaken bij de actuele thema’s binnen onze maatschappij en nadenken over wereldproblemen. Het houdt ze echt wel bezig.”

Esmee in Kenia, zomer 2024, tussen de kinderen.

Op het Cambium kreeg ik de gelegenheid om mijn plan te trekken en ik maakte vrienden

Oud-leerling Esmee Luijk op 'tandenmissie' naar Afrika

VAN BOOMSCHORSJE NAAR BORSTEL

Dat had ze van zichzelf nooit kunnen vermoeden. Zich als een vis in het water voelen in een Afrikaans land. "Ik ben eigenlijk erg gehecht aan de luxe en de comfortabele omstandigheden van Nederland. Vind het ergens anders al snel ongemakkelijk." Maar Esmee Luijk – oud-leerling van de Buys Ballot - liet zich uiteindelijk toch overtuigen. Op 'tandentournee' naar Kenia. Kindergebitjes op orde brengen.

Afrika zit voor goed in haar hart. De hartelijkheid en dankbaarheid van de mensen in Kenia, en vooral bij de kinderen, heeft diepe indruk gemaakt op Esmee. In een paar weken tijd heeft ze honderden kinderen in het Afrikaanse land de essentiële beginselen van de mondverzorging bijgebracht. En ervoor gezorgd dat tientallen 'tanden-kerkhofjes' weer aardig op orde waren. Een ervaring voor het leven voor Esmee; de volgende editie staat al gepland. In 2026 gaat ze voor een aantal weken terug en ze kijkt er nu al naar uit.

In 2010 kwam Esmee naar het Cambium College. "Op een paar dingetjes na - dat heb je altijd natuurlijk - koester ik alleen maar fijne herinneringen. Een school waar veel kon en veel mocht.

Natuurlijk zijn er dingen gebeurd waarvan ik achteraf denk dat het over het randje was. Bijvoorbeeld het tentamen Natuurkunde dat ik na een krap half uurtje compleet blanco weer inleverde. Waarom? Nou, omdat ik er totaal niks van snapte maar ook omdat ik voor die dag samen met mijn vriendin Sanne kaartjes had voor Ajax-Barcelona, waar we uiteraard op tijd wilden zijn. En daar moeten we eerlijk in zijn: het voetbalpotje vonden we toen net wat belangrijker dan school."

Het is nu bijna tien jaar geleden dat ik afscheid nam van het Cambium College en al die jaren heb ik met mijn klasgenoot Sanne – in het derde jaar vwo leerden we elkaar kennen - contact gehouden. We zijn vrijwel van het begin van dat derde schooljaar beste vrienden, verliezen elkaar niet uit het oog. En zeker, docenten zullen zich best gestoord hebben aan ons. Wij raakten niet uitgekletst, ook niet in de lessen. Maar we zijn nooit gemeen of achterbaks geweest. Als de docent dan vroeg of we nu eindelijk eens even wilden stoppen, dan deden we dat ook wel. Even dan."

Uitgeloot

Na haar Cambiumperiode probeerde Esmee een plekje te krijgen op een tandartsenopleiding. Maar steeds werd ze uitgeloot en ze besloot de studie mondzorgkunde te gaan doen. Dat verliep vlot en na wat tussenstappen kwam ze terecht bij een tandartsenpraktijk in Vught. Daar ontwikkelde ze zich verder, maakte zich ook de vaardigheden van gaatjes vullen, tanden trekken eigen en voelde zich prima op haar plek. En daar raakte ze met een collega in gesprek over het project Dutch Dental Care. Dat is een stichting, opgericht in Kenia, die belangeloos en met relatief eenvoudige middelen vooral preventieve tandheelkundige hulp biedt aan Afrikaanse kinderen.

"Ik moest er wel even goed over nadenken. Mijn eerste reactie was 'nee'. Ik wilde helemaal niet weg uit mijn comfortabele leven hier. Ook niet voor een paar weken. Maar je gaat er toch over na- en doordenken. En toen de collega me vroeg om toch nog eens goed naar de website van de stichting en de achterliggende nobele bedoelingen te kijken, zei ik uiteindelijk toch 'ja'."

Geen spijt

"Nou, daar heb ik geen spijt van gehad. Een prachtige ervaring. We belandden in een dorp in de buurt van Mombasa. Een school met 1100 kinderen. De bedoeling was vooral om kinderen te leren hoe ze hun gebit het beste kunnen verzorgen. Nou, dat was nodig. We hebben natuurlijk een hoop meegenomen. Want een tandenborstel is niet iets dat ze kennen. We zagen dat ze hun tanden probeerden schoon te houden met een soort van ruwe boomschorsjes. Heel goed bedoeld, maar dat werkt niet echt natuurlijk."

Oud-leerling van het Cambium? Kijk op de website en blijf in contact!

Hartelijkheid

Wat Esmee vooral bij blijft is de hartelijkheid, tevredenheid en de rust van de Kenianen. "Op de school heb ik voor klassen gestaan van meer dan honderd kinderen. Muis- en muisstil. Geen enkel probleem, zo'n enorme groep. Je kon rustig je verhaal doen en ze hingen aan je lippen. In die paar weken bouwde je echt een band op met de groep. Dat was vooral duidelijk de dag dat we weer vertrokken. Ze hadden een uitgebreid afscheidsprogramma voor ons. Met dans en toneel van wel drie kwartier. En met een van de juffen daar heb ik via whatsapp nog steeds een heel leuk contact. Ik zie er echt naar uit om over een paar jaar weer terug te gegaan."

Etui

Even terug naar het Cambium College met een tip van Esmee. Nieuwe brugklassers raadt ze aan vooral ook te bouwen op de conciërges. Want die hebben zonder meer extra aandacht voor de nieuwe lichting, zijn zich heel bewust van een zekere kwetsbaarheid van 12-jarigen die van hun vertrouwde basisscholen in een totaal andere situatie terecht komen. "Sanne vertelde me het verhaal van haar start in de brugklas. Ze kwam een van de eerste dagen thuis en was haar etui met inhoud kwijt. De paniek sloeg toe; ze kon alleen maar huilen. Op de een of andere manier hebben ze toen in de avond conciërge Arie weten te bereiken. Die is op de fiets gestapt, de school doorzocht, het etui gevonden en het bij Sanne thuis afgeleverd. Nou, hoe mooi wil je het hebben? Nee, de conciërges op het Cambium zijn geweldig. Ga maar gerust naar ze toe als er iets is."

Esmee (links) en Sanne. Elkaar leren kennen op het Cambium College en al jaren beste vrienden.

Oud-leerling Kenny Andernach

DE WAARD LEVERANCIER VAN ROLEX-SPECIALIST

Hij legt met een vlotte beweging een schroefje op zijn smetteloos witte werkblad. Het onderdeeltje is met het blote oog niet tot amper waar te nemen. “En dan is dit nog een grote”, vertelt Kenny Andernach in zijn atelier bij horlogier-juwelier Schaap en Citroen te Eindhoven. Het werkzaam leven van Kenny bestaat uit het onderhouden en repareren van peperdure Rolexhorloges. De basis legde hij op locatie De Waard.

“De buitenkant van zo’n horloge, daar heb ik niks mee”, aldus Kenny. Nee, de binnenkant daar gaat het om. De techniek, de magie van het mechaniek. En dan maakt het mij niks uit of ik werk aan een Rolex van 5.000 euro of aan een exemplaar van 200.000 euro. Voor mij zijn ze allemaal gelijk. En in feite zijn ze ook allemaal gelijk, want elke Rolex is een klein mechanisch wondertje.”

Kenny Andernach, geboren in Heerewaarden en opgegroeid in Waardenburg, wist het al snel. De techniek, dat was het voor hem. Vader zat in de techniek, de autobranche. En Kenny sleutelde van harte mee. Het viel zijn omgeving op dat hij snel leerde. Maar één keer hoefde hij te zien hoe iets uit elkaar en weer in elkaar ging en hij beheerste het kunstje.

Horloge van oma

Mooi voorbeeld daarvan was het haperende horloge van zijn oma toen hij amper tien jaar oud was. “Kenny wil jij eens kijken of je dit ding weer aan de praat kunt krijgen”, zo zei oma. Zij had ook al gezien dat haar kleinzoon enorm handig en technisch was. Kenny bedacht zich geen moment en schroefde het klassieke wekkertje open. Keer er eens goed naar, luisterde of er leven in zat en besloot om het uurwerk zover mogelijk te ontmantelen. Hij legde alles netjes op een rijtje, op volgorde van demontage. Maakte alles netjes schoon, zette het handeltje weer in elkaar en oma wist in minder dan een dag tijd weer hoe laat het was.
Vanaf dat moment wist Kenny wat hij na zijn middelbare school zou gaan doen. Naar de opleiding horlogemaker in Schoonhoven. Het is ook daarom dat hij bewust heeft gekozen voor locatie De Waard om alvast zoveel mogelijk technische vaardigheden onder de knie te krijgen.

Op zijn sloffen

Het diploma in Schoonhoven haalde Kenny op zijn sloffen. Een baan had hij ook zo. Met wat tussenstappen kwam hij terecht bij Schaap & Citroen. En in de vestiging in de binnenstad van Eindhoven ontfermt hij zich nu dagelijks over peperdure uurwerken. Meestal Rolexen, maar ook wat andere merken. Kenny voelt zich wel vooral een Rolex-specialist. En dat is hij, zo vinden ze ook bij het hoofdkwartier van Rolex in Genève. Twee jaar terug ging hij daar voor het eerst op bijscholingscursus. Twee weken lang onafgebroken bezig zijn met de klokjes. Het eigen maken van nieuwe technieken en inzichten. Veel leuker kan het voor Kenny niet zijn. Hij kijkt alweer uit naar de volgende bijschool-sessie in het najaar van 2024. “We zitten dan weer een paar weken met allerlei nationaliteiten bij elkaar. We overleggen in het Engels en desnoods met handen en voeten. Dat is geen enkel probleem. En onze universele taal is het uurwerk. We hoeven maar naar iets te wijzen en het eventueel met één woord toe te lichten en we weten waarover we het hebben. En natuurlijk is er tussendoor ontspanning, maar alleen in de avonden en het weekend. Het is elke week vijf dagen hard werken. Maar ik doe het graag en neem weer een hoop nieuwe kennis mee naar Eindhoven.”

Kenny heeft uitgesproken goede herinneringen aan het Cambium College. “Ik kan me niet herinneren dat ik ook maar één dag met tegenzin op de fiets ben gestapt naar Zaltbommel. Natuurlijk hadden we daar ook theorievakken, maar de grote nadruk lag toch op lekker bezig zijn met techniek. Ik deed de allround opleiding. Kreeg zo van alles wat mee. Een bewuste keus natuurlijk, omdat ik al wist wat ik na het Cambium zou gaan doen.”

Kenny staat erop, zonder anderen te kort te willen doen, dat hij de naam van zijn toenmalige Cambiumddocent docent Henrie van der Kaaij noemt. Aan hem heeft hij uitgesproken goede herinneringen. “Misschien komt dat ook een beetje doordat we uit hetzelfde dorp komen, maar de fijne manier waarop hij met mij en andere leerlingen omging, zal ik niet gauw vergeten. Dat geeft je toch iets mee, misschien wel voor de rest van je leven.”

Profvoetballers

Voorlopig heeft Kenny het prima naar zijn zin in zijn Eindhovense atelier. Aan de muur hangen foto’s van PSV-voetballers die recent een Rolex aanschaften bij Schaap & Citroen. Voor Kenny de normaalste zaak van de wereld. Uit alle windstreken komen ze bij de zaak in Eindhoven om voor fikse sommen geld horloges of sieraden aan te schaffen. “Voor mij is dat de normaalste zaak van de wereld. Of ik zelf een Rolex heb? Eerlijk gezegd niet, wel een ander mooi merk. Maar wat ik zei: van de buitenkant van een peperduur horloge ben ik niet onder de indruk, het gaat me om de binnenkant, de betovering van die supersubtiele techniek. En natuurlijk, Rolex is daarin koploper.”

Voorlopig heeft Kenny het bij Schaap & Citroen uitstekend naar de zin. Ooit voor zichzelf een atelier beginnen? Hij weet het niet. “Elke dag vind ik het prachtig om hier te zijn en me te kunnen concentreren op dit mooie werk. Als je eigen baas bent, komen er een hoop andere dingen om de hoek kijken. Ik weet niet of ik daarop zit te wachten.”

Kenny Andernach aan het werk in zijn atelier bij Schaap& Citroen te Eindhoven. “Mij gaat het om de binnenkant van het horloge, de subtiele techniek.”

Management-assistentes Joyce van Zon en Ine Tims

DE VERBINDERS OP HET CAMBIUM

Ine Tims (locatie De Waard) en Joyce van Zon (locatie Buys Ballot) zijn de verbindende schakels binnen het Cambium College. Als management-assistentes spelen ze dagelijks een cruciale rol in het reilen en zeilen van de school. Wat voor hen altijd centraal staat, is helder communiceren. Dit is essentieel voor een goed functionerende school en draagt bij aan het welzijn van iedereen.

Ine werkt inmiddels 23 jaar bij het Cambium College, Joyce is er 5 jaar. Twee gezichten die niet elke dag op de voorgrond staan of naar buiten treden. Maar ook zij vormen een onmisbare schakel voor het van dag tot dag soepel laten functioneren van beide locaties. Beiden hebben hun plek wel gevonden. Het is ook een kwestie van de juiste mensen met elkaar in contact brengen, verbinden! Want wat de school van je verwacht, kan van jaar tot jaar nog weleens verschillen.

Dynamische omgeving

Het Cambium is - zoals alle scholen - een dynamische omgeving waarin plannen zomaar kunnen veranderen als gevolg van gewijzigde inzichten of, door landelijke koersaanpassingen. Maar voor Ine en Joyce is dat tegelijkertijd ook uitdagend en spannend. Het doet een beroep op hun improvisatievermogen en dat houdt het werk ook weer interessant. Maar het moet ook weer niet te ver gaan, zeggen beiden.

Wat ze bedoelen is dat er op hun bureaus de meest onvoorspelbare vragen en verzoeken belanden. Over lestijden, gemaakte afspraken, verkeerd bestelde boeken, onduidelijkheden bij ouders of leerlingen over naderende examens en ga zo maar door. Je zou kunnen zeggen, alle vragen, onduidelijkheden, en andere kwesties waar de school zomaar geen antwoord op kan geven komen vaak eerst bij Ine en Joyce. Niet dat ze daar altijd inhoudelijk een antwoord op kunnen geven. Het is vooral ook een kwestie van de juiste mensen met elkaar in contact brengen.

Met andere woorden: heldere communicatie. En dat is waar beiden zich maar al te goed van bewust zijn. Zorgen dat binnen de organisatie - maar ook daarbuiten - de mensen met elkaar in contact komen en dat die beschikken over de juiste informatie. Een belangrijk middel om mensen te informeren is de wekelijkse nieuwsbrief naar ouders en leerlingen. Elke locatie heeft haar eigen editie.

Grenzen bewaken

Intussen zijn beiden zich ervan bewust dat ze hun grenzen moeten bewaken en soms - het gebeurt niet gauw - ook ‘nee’ moeten verkopen, al is het alleen maar om te voorkomen dat andere lopende zaken in het gedrang komen. “Onze baan kenmerkt zich door pieken waar het gaat om drukte en werkdruk. Zeker aan het begin en einde van het schooljaar. Combineer dat met het gegeven dat een school altijd vernieuwt en je kunt je misschien voorstellen dat dat zorgt voor enige werkdruk. Maar we vinden het hartstikke leuk, en vernieuwing is altijd goed, al kost dat soms wel wat tijd..” Je kunt niet altijd zeggen: ‘dat gaan we wel even doen voor je’. Het lijken kleine dingen maar als er meerdere keren per dag iemand bij je binnenkomt met bijvoorbeeld een vraag als: ’kun je even een adres of telefoonnummer voor me opzoeken?’ dan is dat een optelsom. Grenzen bewaken dus.”

Wat Ine zich als de dag van gisteren nog herinnert, is een wat oudere wiskunde-docent die een paar jaar geleden voor relatief korte tijd wat invalwerk kwam doen. “Een gepensioneerde docent die ons tijdelijk hielp met vervanging. Al heel snel liep hij bij ons binnen. We kregen een compliment van hem voor de manier waarop we hem wegwijs maakten binnen de school. ‘Het voelt echt als een warm bad voor me’, zei hij. Nou, een veel mooier compliment kun je niet krijgen. Daar kun je weer een tijdje mee vooruit.”
Zonder al te veel moeite is de lijst van zaken en taken die op hun bureaus belandt uit te breiden. Nog een concreet voorbeeld dan: de jaarlijkse boekenbestelronde. Een foutje zit in een klein hoekje. “De paniek bij leerlingen en ouders kan soms plotseling heel groot zijn als het ontvangen pakket niet blijkt te kloppen.” In veel gevallen springen Ine en Joyce dan bij.

Fijne plek

Ine en Joyce vertellen met glimmers in de ogen dat het Cambium een fijne plek is om te werken. Voor Ine is het vooral de kleinschaligheid die veel gewicht in de schaal legt. “We hebben hier een mooie, kleine school. Met een heel fijn team van mensen die veel voor elkaar over hebben, zeker als het erop aan komt. Ze zijn bereid om net even een tandje bij te zetten als de situatie daarom vraagt, uiteraard ook voor leerlingen. Daar doe je het tenslotte voor. Je mag gerust zeggen dat we hier een team hebben met een grote saamhorigheid. We zijn er altijd voor elkaar als het nodig is.”
Van kleinschaligheid op de Buys Ballot wil Joyce niet echt spreken. Die locatie is best een grote school. Maar toch heeft het Cambium een manier gevonden om ook op Buys Ballot dat gevoel van kleinschaligheid en geborgenheid op te roepen.

Eigen team

“Elke afdeling heeft haar eigen docententeam. Ook dat bevordert het gevoel van ‘weten waar je bij hoort’. Verder proberen we natuurlijk de lijnen kort te houden, in alle opzichten: met docenten, ouders, leerlingen. Het werk om mensen en kwesties bij elkaar te brengen, dat moet je liggen, maar wij vinden het erg leuk. Natuurlijk er zijn soms uitdagingen, maar juist daardoor krijg je de kans om te groeien.”

Het is ook een kwestie van de juiste mensen met elkaar in contact brengen, verbinden!

De start op een nieuwe school is voor de ‘beginnende puber’ spannend, maar vaak niet minder voor ouders. Mario en Esther realiseren zich dat maar al te goed. Hun stemmen klinken bij veel ouders binnen de kortste tijd vertrouwd; de bijbehorende gezichten blijven vaak op de achtergrond. Deze twee receptionistes hebben niet zelden het eerste, zo belangrijke, contact met ouders. Even nader voorstellen.

Eerste contact over leerlingen gaat vaak via Mario en Esther

HEB JE EEN VRAAG?

“Het zijn bijna altijd fijne contacten met ouders die begrijpen dat we samen moeten zorgen dat het goed gaat met onze leerlingen, hun kinderen”, zo zeggen Mario (locatie De Waard) en Esther (locatie Buys Ballot). Ook zij zien maar al te goed dat het lesgeven aan tieners geen kleinigheid is en dat een goed contact met ouders een grote rol speelt in het samen succesvol over de eindstreep brengen van de leerlingen.

Beiden draaien niet om de hete brei heen. “Je moet daarin ook eerlijk zijn. We kunnen wel doen alsof het alleen maar koek en ei is, maar ouders prikken daar zo doorheen. Je merkt echt wel dat er iets gebeurt in de samenleving en dus ook in het onderwijs. Jongeren hebben het lastig en hebben de hulp van volwassenen hard nodig. En ja, soms speelt respect – of het ontbreken daarvan - wel een rol.”

“Maar begrijp ons niet verkeerd, dat is maar af en toe. En we slagen er tot nu toe in het beste ervan te maken. In verreweg de meeste gevallen hebben we prima contact met ouders en begeleiders die begrijpen waar we mee bezig zijn en dat we samen het beste willen voor onze leerlingen. En absoluut, we hebben enorm leuk werk. En zoals overal en altijd, zijn er ook wat mindere momenten. Maar de keren dat je een prima gevoel overhoudt aan je werk zijn veruit in de meerderheid. Daar gaat het om.”

Mobieltje

Dan het onvermijdelijke, niet meer weg te denken, mobieltje. Een grote impact op het schoolse leven, zo beamen beiden. Maar het voorbije jaar nam het Cambium College het besluit dat het mobieltje niet past binnen de schoolse praktijk van alledag. Thuislaten of onhoorbaar en onzichtbaar onderin de tas dus. Het duurde even en het stuitte uiteraard op enig verzet, maar het werkt uiteindelijk. “We merken dat er meer rust is in de gebouwen, leerlingen praten meer met elkaar, minder stress.”

Mario en Esther zijn het roerend eens met elkaar. De optelsom is dat ze een leuke baan hebben bij het Cambium College. “En daar draagt het fijne contact met ouders via de telefoon aan bij. Als een kind ziek is en niet naar school kan, dan komen ze eerst bij ons. Dat eerste contact is soms een formaliteit, maar in een aantal gevallen simpelweg heel belangrijk voor de ouders. Ze moeten even hun verhaal kwijt. Af en toe leidt dat er toe dat je een soort vertrouwensband krijgt met ouders. Dat is zeker een heel leuk onderdeel van ons werk. Altijd mooi als je op die manier iets kunt betekenen.”

Het ondersteunende team waar Mario en Esther deel van uitmaken, bestaat uit een kleine twintig collega’s. Beiden kijken met tevredenheid naar die groep. “Ook daar moeten we helder in zijn. Voor scholen valt het zeker niet mee om ook voor deze taken een evenwichtige groep bijeen te krijgen. Maar we durven rustig te zeggen dat we daar op het Cambium goed in zijn geslaagd. En dat is zo fijn. Werken binnen een groep waarin je van elkaar op aan kunt. Het gaat op een heel natuurlijke wijze. Mensen weten van elkaar waar ze mee bezig zijn en vervangen elkaar als dat nodig is zonder te veel woorden. Dat is niet alleen goed voor ons, de collega’s, maar leerlingen merken dat natuurlijk ook. Als het soepel loopt met het ondersteunend personeel dan profiteert iedereen daarvan.”

Esther en Mario

Het kenmerkt Mario en Esther dat ze meedenken en meekijken over en naar de ontwikkelingen binnen het onderwijs. En dan is er toch nog één ding dat ze kwijt moeten. Het ‘uitkleden’ van het speciaal onderwijs heeft tot op heden niemand goed gedaan, zo zeggen ze. Vooral Mario merkt dat je als reguliere school - en dat geldt natuurlijk niet alleen voor het Cambium College - leerlingen in huis krijgt die een meer specialistische begeleiding nodig hebben dan het Cambium kan bieden.

“Wij hebben daar natuurlijk ook mee te maken. Vaak lopen eerste contacten als er iets speelt via ons. Natuurlijk, we maken er altijd het beste van en we komen er altijd wel uit, maar we hebben met de afgenomen rol van het speciaal onderwijs iets uit handen gegeven wat we volgens mij wel hard nodig hadden en hebben.”

Open school

Ze werken 13 jaar (Mario) en 21 jaar (Esther) bij het Cambium College. Normaal gesproken willen ze daar zeker nog wat jaartjes aan vast knopen. “Het is alles bij elkaar opgeteld een fijne omgeving om te werken. Met fijne leerlingen en veel collegialiteit. Ook het gegeven dat beide locaties in alle opzichten een ‘open school’ vormen, is belangrijk voor ons beiden. “Iedereen is hier welkom, iedereen is hier gelijk. En ook de gebouwen - dat geldt iets meer voor De Waard dan voor de Buys Ballot - zijn heel open gebouwen. Met veel licht een goed zicht op wat er gebeurt. Ook dat draagt bij tot een fijn ‘schoolgevoel’ voor iedereen.”

Jan Kielestein: conrector bedrijfsvoering

EEN ESSENTIËLE ROL OP DE ACHTERGROND

De dynamiek van het moderne middelbaar onderwijs is zijn dagelijkse kost. Al ziet het er niet zo uit. Op een ogenschijnlijk rustig kamertje, onttrokken aan de loop van leerlingen en personeel, zit Jan Kielestein. Witte muren, geen poespas. “Daar ben ik niet zo van.” Een min of meer prikkelarme omgeving, zeg maar.

De conrector bedrijfsvoering leeft binnen het Cambium College een werkzaam leven op de achtergrond. Zo lijkt het. De in het Betuwse Beesd geboren en getogen Jan werkt nu - oktober 2024 - zo’n twee jaar op het Cambium College. Hij heeft het naar zijn zin. Het is niet zijn eerste onderwijsplek. Hij werkte al op een andere middelbare school en in het basisonderwijs. Allemaal in de regio. Zijn financiële expertise deed hij daarvoor op tijdens 34 werkzame jaren bij de Rabobank.

Wie aan onderwijs denkt, denkt aan leerlingen, docenten, conciërges. Jan hoort niet tot een van die categorieën. Maar is bepaald niet minder belangrijk voor het soepel draaiend houden van het Cambium College. Dagelijks gaat zijn aandacht uit naar de financiën, het gebouw. Simpel gezegd: waar geven we ons geld aan uit en waarom? Het personeel, maar ook beide panden van Cambium. “Want goed onderwijs kunnen leveren heeft ook te maken met de geschiktheid van de gebouwen.”

Wel beperkt

“Maar onze beweegruimte is wel wat beperkt”, zo vertelt Jan. Het grootste deel van de ‘zak geld’ die we ontvangen van de overheid gaat op aan personeelskosten. Wel zo’n tachtig procent. De resterende hoeveelheid is natuurlijk nog wel een behoorlijk bedrag en dat moet je zo goed mogelijk inzetten. We hebben het hier over gemeenschapsgeld en dat moet je zo efficiënt mogelijk benutten uiteraard. Toen ik hier kwam hadden we net de coronatijd achter de rug. En ook net behoorlijk extra geld gekregen om de gevolgen van Corona zoveel mogelijk weg te poetsen. Daardoor leek het even dat we in een financieel luxe positie zaten. Maar de coronasteun was uiteraard tijdelijk. En in 2023 hebben we wel wat moeten ombuigen om ervoor te zorgen dat we financieel weer op orde waren.”

Zo klein mogelijk

De keuzes waar Jan zich mee bemoeit en over adviseert: de grootte van de klassen, meer of juist minder aanvullende zorg voor leerlingen, extra lessen. “We willen in beginsel natuurlijk de klassen zo klein mogelijk houden. Maar de mogelijkheden zijn wel aan grenzen gebonden. Op locatie De Waard zijn de klassen wel kleiner dan op de Buys Ballot.”
Kort gezegd: de dagelijkse inspanningen van Jan Kielestein zijn van essentieel belang voor het kunnen blijven geven van gedegen onderwijs. “Voortdurend keuzes, maken. Dat is wat we doen. En dat betekent dus ook dat je niet alles kunt doen en bereiken wat je zou willen. Maar dat maakt het vak ook juist mooi. “Zeker hier in de Bommelerwaard. Het voelt als een no-nonsense-omgeving. We staan hier met beide benen op de grond. Geen zweverig gedoe; ik voel me daar erg bij thuis. En wat ik ook wel mooi vind om te zien is hoe hier de jeugd met elkaar omgaat. De Bommelerwaard is ook een gebied van uitersten, een protestantse en een katholieke kant. Maar daar merk je bij de jonge generatie weinig van. Die trekken prima met elkaar op. Dat is goed om te zien. Neemt niet weg dat het goed is om je te realiseren met wat voor groep je dagelijks omgaat.”

Jan Kielestein op het Cambium College. “Waar we het met z’n allen voor doen, is de leerling zo goed mogelijk voorbereiden op de toekomst.”

Concrete plannen

Jan is weliswaar de financieel expert binnen het Cambium College, maar hij realiseert zich maar al te goed het uiteindelijke doel: jongeren goed toerusten op hun toekomst, weerbaar maken tegen ‘de grote, boze buitenwereld’. “Want ja, dat is toch een beetje waartoe we op aarde zijn, zeg maar.”
Het is een gedachte die zich ook in heel concrete plannen vertaalt. “Op het gebied van ICT bijvoorbeeld. Wij werkten hier al lang met een zogenoemde ‘Google-omgeving’. We hebben ons afgevraagd of dat zo zou moeten blijven. Je ziet dat de wereld om je heen andere keuzes maakt. Dan moet je daarop inspelen. Anders zadel je je leerlingen op met een probleem als ze een vervolgstap gaan maken. Ze bekwamen zich in een systeem waar ze straks niks of weinig meer aan hebben, is natuurlijk vrij zinloos. We zijn daarom bezig met het omschakelen naar Office 365; dat is een stuk gebruiksvriendelijker, heeft meer gebruiksmogelijkheden. En je kunt simpelweg vaststellen dat Office 365 in het bedrijfsleven de standaard is. Dan moet je niet twijfelen en meebewegen. Al is het wel een ingrijpende operatie die ook even voor wat overstapproblemen heeft gezorgd. Maar dat kan geen reden zijn om zo’n stap uit de weg te gaan.”

> Voortdurend keuzes, maken. Dat is wat we doen.

Vis in het water

Als een vis in het water voelt Jan Kielestein zich op het Cambium College. Die rol op de achtergrond - ogenschijnlijk althans - bevalt hem wel. Dagelijks kijkt hij met een rijk gevoel van tevredenheid naar het komen een gaan van grote groepen leerlingen en collega’s. In de wetenschap dat goed, dynamisch en doordacht onderwijs een van de pijlers is onder het goed functioneren van de samenleving. Nu en in de toekomst. Hij ziet het als een voorrecht daar een bijdrage aan te kunnen en mogen leveren.

WELKOM
OP HET CAMBIUM COLLEGE!

CAMBIUM EXPERIENCE

Wie:
leerlingen groep 7 en 8
Datum:
13 en 20 november 2024
Waar:
locatie Buys Ballot
Datum:
26 februari 2025
Waar:
locatie De Waard

MEELOOPOCHTEND & SNUFFELSTAGE

Wie:
leerlingen groep 8 en ouder(s)/verzorger(s)
Datum:
19 maart 2025
Tijd
ouders: 9.00-11.00 uur,
leerlingen: 13.30- 16.00 uur
Waar:
locatie De Waard

INSCHRIJVING LEERLINGEN

Wie:
leerlingen groep 8 en hun ouder(s)/verzorger(s)
Datum:
24 en 25 maart 2025
Tijd:
16.00-19.00 uur
Waar:
locatie Buys Ballot en locatie De Waard

SPEURTOCHT GROEP 7

Wie:
leerlingen groep 7
Datum:
13 juni 2025
Waar:
locatie Buys Ballot
Datum:
28 mei 2025
Waar:
locatie De Waard

KENNISMAKING

Wie:
nieuwe brugklassers
Datum:
18 juni 2025
Tijd:
13.30 uur
Waar:
locatie Buys Ballot en locatie De Waard

www.cambiumcollege.nl